

KRÓLOWA POKOJU

2016 □ nr 2 (180)

<http://www.krolowapokoju.oblaci.pl>

ISSN 1427-7751
Wrocław–Popowice

Czułam się jak ryba w wodzie

W tym numerze przedstawiamy Panią Liliannę Połatajko, wieloletnią katechetkę w naszej parafii, która po 40 latach pracy przechodzi na emeryturę. Z tej okazji przekazuje czytelnikom „Królowej Pokoju” swoje świadectwo dzielenia się doświadczeniem Bożej obecności i miłości w swojej pracy z uczniami (Red.)

„Bogu niech będą dzięki za to, że pozwala nam zawsze zwyciężać w Chrystusie i roznosić po wszystkich miejscach woń Jego poznania” (2 Kor 2, 14).

Pozwalam sobie tymi słowami zacząć podsumowanie tego, jak wyglądała moja praca jako katechetki w naszej parafii. Był rok 1981, gdy dostałam skierowanie do parafii św. Jerzego. Nowy kościół wznosił się dopiero na wysokość jednego metra. Wtedy wszyscy przeżywalismy zamach na życie Jana Pawła II i cudowne jego ocalenie za sprawą Matki Bożej Fatimskiej. Wszystkie większe uroczystości religijne obchodziliśmy na Popowicach pod gołym niebem. Pamiętam jedną z nich, gdy zamurowano akt erekcyjny w jednej ze ścian nowopowstającego kościoła.

Ojciec proboszcz Stanisław Cyganiak OMI potrzebował wielu katechetów, dlatego bez długiego namysłu zaprosił mnie na zebranie i już na drugi dzień kazał mi przyjść do pracy. I zaczęło się...

Od dzieciństwa opowiadałam ludziom o Bogu, widziałam łzy szczęścia u wielu starszych osób, szczególnie na wsi kieleckiej, gdzie spędzałam wakacje. Poznałam ludzką tęsknotę za Bogiem, za Jego bliskością, a teraz miałam pracować z młodzieżą, czasem z dziećmi. Myślałam, że to wielkie szczęście, czułam się jak ryba w wodzie. Z wielkim zapałem zaczęłam realizować swoje powołanie, głos sumienia był dla mnie busolą, która nadawała kierunek działaniu.

Czułam ogromną odpowiedzialność, bo oddano w moje ręce dzieci Boże, aby w nich podsycać płomyk wiary, aby budzić w nich nadzieję, odkrywać Bożą miłość i miłosierdzie. Muszę przyznać, że ja uczyłam się razem z nimi, czasami

od nich, z nimi przeżywałam radości i smutki. Dotykaliśmy razem Bożych tajemnic (np. przypowieść o chwaście, w której Pan Jezus obrazowo wyjaśnia, skąd się wzięło zło), długo analizowaliśmy Kazanie na Górze. Uczniowie mówili i pisali o swoich problemach, martwili się o zbawienie swoich rodziców, prosili o modlitwę, chcieli czynić dobro, żyć pięknie, być bliżej Chrystusa, szukali, czytali, prosili o książki i myślę, że wielu z nich poszło dalej tą drogą, która prowadzi do zbawienia.

Praktycznej lekcji udzielił mi św. Jakub w swoim Liście, dlatego wielu odsyłam do jego lektury; sama też przejęłam się jego treścią. Znalazłam tam wskazówki, że o mądrość trzeba prosić, że nie wolno robić różnic między ludźmi ze względu na ich stan posiadania, a trzeba pomagać, dając to, o co proszą, że wiara bez uczyn-

ków jest martwa. Święty Jakub porównuje ludzki język do steru na okręcie i poucza, że gdy zapanujemy nad nim, to – choć język jest bardzo małym organem – zapanujemy nad całym ciałem (wcześniej nigdy nie słyszałam o takiej zależności). W innym miejscu swego Listu św. Jakub zachęca, aby śpiewać Psalmy, gdy wszystko w naszym życiu jest w porządku, a kiedy pojawi się choroba – wzywać kapłanów, by udzielili nam sakramentu chorych. Dużą nadzieję budzą ostatnie słowa tego Listu, że jeżeli pomożemy innym w drodze do zbawienia, to nasze liczne grzechy będą zakryte. Problemy poruszone przez św. Jakuba są stale aktualne, dlatego uważam, że należy codziennie korzystać z jego rad.

Uczyłam się na błędach i rozumiałam, że nie należy się dziwić temu, że ludzie są słabi i upadają i cały czas uczyłam się ich kochać... W swoim życiu stale doświadczam Bożej miłości i opieki – takiego daru nie można trzymać tylko dla siebie, ale trzeba się nim dzielić.

Szkoła była moim drugim domem. Poznałam wielu życzliwych ludzi; problemów nigdy nie brakowało, ale wspólnie wszyscy je rozwiązywaliśmy. Często korzystałam z rad Ojca Kazimierza Lubowickiego OMI. Modlitewnej pamięci całej parafii polecam zwłaszcza młodzież zagubioną i uwikłaną w problemy rodzinne. Wszystkim osobom, których nie jestem w stanie wymienić, a zawdzięczam im wiele, składam serdeczne Bóg zapłać.

LILIANNA

PANI LILIANNO!

Dziękujemy za lata kształtowania chrześcijańskiej postawy naszych dzieci i życzymy Bożego błogosławieństwa na dalsze lata życia.

WDZIĘCZNI PARAFIANIE

W tegorocznych rozważaniach Gorzkich Żali pochyłaliśmy się nad tajemnicą Bożego Miłosierdzia. Przed nami wydarzenia Triduum Paschalnego, które są szczytem objawienia Miłości Miłosiernej Boga.

W Wielki Czwartek Msza św. Wieczerzy Pańskiej z obrzędem umycia nóg oznaczającym służbę i miłość Chrystusa to przypomnienie o powołaniu do miłości służebnej i mobilizacja do konkretnych czynów miłosierdzia.

Wielki Piątek – dzień czuwania przy Chrystusie modlącym się, cierpiącym, opuszczonym w Ogrójcu i dzień zadumy nad tajemnicą Krzyża, znakiem Miłości Boga do człowieka. Adoracja Chrystusa Eucharystycznego w Ciemnicy i obecność na wieczornej Liturgii oraz Drodze Krzyżowej będzie dla nas

okazją do wdzięczności za dar zbawienia przez tajemnicę Krzyża.

W Wielką Sobotę poświęcimy pokarmy na stół wielkanocny. W tym dniu zatrzymamy się na chwilę przy Chrystusie złożonym w Grobie z modlitwą pełną wiary i ufności, że Miłość zwycięża śmierć.

Liturgia Wigilii Paschalnej ogłosi, że Chrystus zmartwychwstał! Prawdziwie zmartwychwstał! Niech to doświadczenie Paschy, czyli przejścia Chrystusa ze śmierci do życia, pozwoli nam otworzyć się na Boże Miłosierdzie i umocni naszą wiarę, nadzieję i miłość. I tego na nadchodzące Święta Wielkiej Nocy wszystkim Wam –Drodzy Parafianie i Goście – pragnę życzyć.

Szczęść Boże!

O. JERZY DITRICH OMI

FOT. PIOTR JANICKI

„Kapłan jest sługą i winien ciągle starać się być znakiem, który jako posłuszne narzędzie w rękach Chrystusa odsyła do Niego”

Benedykt XVI

Kochani Ojcowie Oblaci!

W Wielki Czwartek stajemy przed Bogiem, by podziękować Mu za dar kapłaństwa każdego z Was i życzymy, byście każdego dnia stawali się coraz czytelniejszym znakiem Jezusa Chrystusa, a umocnieni spotkaniem z Nim na codziennej modlitwie dawali nam piękny przykład budowania zażyłości z Bogiem.

PARAFIANIE

Bóg mówi: „Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą; nie trwóż się, bo Ja jestem twoim Bogiem. Umacniam cię, jeszcze i wspomagam, podtrzymuję cię moją prawicą sprawiedliwą” (Iz 41, 10).

Kochany Ojczy Proboszczu!

Z okazji zbliżających się Imienin chcemy Cię zapewnić, że i my jesteśmy z Tobą w Twoich decyzjach i działaniach i wspieramy Cię modlitwą! Niech ta myśl dodaje Ci otuchy w trudnych chwilach i sił do gorliwej służby Chrystusowi i Jego Kościołowi.

TWOI PARAFIANIE

Droga pokory

W Niedzielę Palmową, 29 marca 2015 r., Ojciec Święty Franciszek wygłosił homilię do licznie zgromadzonych na Placu św. Piotra wiernych i młodych, którzy przyjechali na XXX Światowy Dzień Młodzieży (Red.).

W centrum tej celebracji, która wydaje się tak uroczysta, znajduje się słowo, które usłyszeliśmy w hymnie z Listu do Filipian: „uniżył samego siebie” (2, 8). Uniżenie Jezusa. To słowo objawia nam styl Boga i chrześcijanina: pokorę. Ten styl nigdy nie przestanie nas zaskakiwać i rodzić problemy: nigdy nie możemy przywyknąć do Boga pokornego.

Uniżenie samego siebie jest przede wszystkim stylem Boga: Bóg się uniża, aby pielgrzymować ze swoim ludem, aby znieść jego niewierności. Dobrze to widzieć, gdy czytamy Księgę Wyjścia: jakież to upokorzenie dla Pana, kiedy słyszy wszystkie te szemrania, narzekania! Były skierowane przeciwko Mojżeszowi, ale w istocie skierowane były przeciw Niemu, ich Ojcu, który wyprowadził ich z niewoli i doprowadził w pielgrzymce przez pustynię do ziemi wolności.

W Wielkim Tygodniu, który prowadzi nas do Wielkanocy, pójdziemy tą drogą upokorzenia Jezusa. Tylko w ten sposób będzie on „wielki” także dla nas!

Usłyszmy o pogardzie przywódców Jego ludu i ich oszustwach, by spowodować Jego upadek. Będziemy świadkami zdrady Judasza, jednego z Dwunastu, który sprzeda Go za trzydzieści srebrników. Zobaczymy Pana pojmanego i prowadzonego jak złoczyńcę; opuszczonego przez uczniów; ciągniętego przed Sanhedryn, skazanego na śmierć, pobitego i znieważonego. Usłyszmy, że Piotr „skała” uczniów, trzy razy się Go zaprze. Usłyszmy krzyki tłumów, podlegających przez zwierzchników, proszących o uwolnienie Barabasa, a ukrzyżowanie Jezusa. Zobaczymy Go wyśmiewanego przez żołnierzy, pokrytego purpurowym płaszczem, ukoronowanego cierniem. Zobaczymy Go na Drodze Krzyżowej, niosącego krzyż, usłyszmy obelgi ludu i przywódców, wyśmiewających to, że jest Królem i Synem Bożym.

To jest droga Boga, droga pokory. To droga Jezusa, a innej nie ma. I nie ma pokory bez upokorzenia. Przemierzając tę drogę, Syn Boży przyjął „postać sługi” (por. Flp 2, 7). Rzeczywiście, pokora ozna-

cza służbę, oznacza pozostawienie miejsca dla Boga, rezygnacji z samego siebie, „ogolocenia się”, jak mówi Pismo (w. 7). To jest największe upokorzenie.

Istnieje inna droga, sprzeczna z drogą Chrystusa: światowość. Światowość oferuje nam drogę próżności, pychy, sukcesu. Jest inną drogą. Zły duch zaproponował ją także Jezusowi podczas czterdziestu dni na pustyni. Ale Jezus ją bez wahania odrzucił. Wraz z Nim także i my możemy pokonać tę pokusę, nie tylko przy specjalnych okazjach, ale w zwykłych okolicznościach życia. Pomaga nam w tym i pokrzepia przykład tak wielu mężczyzn i kobiet, którzy w ciszy i ukryciu, na co dzień wyrzekają się samych siebie, aby służyć innym: choremu krewnemu, samotnej osobie starszej czy niepełnosprawnej.

Pomyślmy także o upokorzeniu tych, którzy ze względu na swoją postawę wierności Ewangelii są dyskryminowani i obojętności za to płacą. Pomyślmy o naszych braciach i siostrach, którzy cierpią prześladowanie z tego powodu, że są chrześcijanami, współczesnych męczennikach: nie zapierają się Jezusa i godnie znoszą obelgi i zniewagi. Idą za Nim Jego drogą. Możemy mówić o „mnóstwie świadków” (Hbr 12, 1). Także i my wraz z nimi pójdźmy tą drogą, z wielką miłością dla Niego, naszego Pana i Zbawiciela. To miłość nas będzie prowadziła i da nam siłę. A gdzie On jest, także i my będziemy (J 12, 26). Amen.

Chrystus zmartwychwstał!

Drodzy Parafianie!

Niech ta wieść rozbrzmiewa
w Waszych ustach, domach
i wszędzie tam, gdzie Bóg Was pośle!
Niech będzie dla Was źródłem siły –
Pan nasz i Bóg zwyciężył śmierć,
więc kogóż mamy się lękać?
Niech wlewa w Wasze serca pokój
i przypomina, że jesteście
umiłowanymi dziećmi Boga.

REDAKCJA

**PAPIEŻ FRANCISZEK
29.03.2015**

Nowy biskup pomocniczy

W uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP, w katedrze wrocławskiej odbyły się święcenia biskupie biskupa pomocniczego, Jacka Kicińskiego ze Zgromadzenia Misjonarzy Klaretynów. Głównym konsekratorem był abp Józef Kupny, metropolita wrocławski, a współkonsekratorami abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce, i kard. Henryk Gulbinowicz, arcybiskup senior.

Nasz nowy biskup pomocniczy ma 48 lat, pochodzi z Turku, gdzie ukończył szkołę podstawową i Technikum Mechaniczne. W 1988 r. po maturze wstąpił do Zgromadzenia Misjonarzy Klaretynów i studiował na Papieskim Wydziale Teologicznym. W 1995 r. przyjął święcenia kapłańskie z rąk kard. Henryka Gulbinowicza.

Jest profesorem nauk teologicznych, pracownikiem naukowo-dydaktycznym PWT we Wrocławiu w Katedrze Duchowości Kapłańskiej i Życia Konsekrowanego, konsultorem Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia

Apostolskiego Konferencji Episkopatu Polski.

Podejmował posługi związane z formacją duchowieństwa diecezjalnego i zakonnego w całej Polsce. Pasją Księdza Biskupa jest przepowiadanie słowa Bożego. Chętnie głosił rekolekcje w seminariach duchownych,

domach zakonnych, przygotowywał alumnów do przyjęcia posługi święceń kapłańskich. Uczestniczył także w formacji laikatu poprzez opiekę duchową nad wspólnotą absolwentów uczelni Wawrzyny Plus oraz rekolekcje i spotkania formacyjne w wielu polskich parafiach.

Swoje mianowanie w Roku Miłosierdzia Bożego uważa za Boże wezwanie, aby być biskupem miłosierdzia i jedności. *Ut unum sint* – Aby byli jedno. Te słowa towarzyszą Księdzu Biskupowi od chwili święceń kapłańskich. Tuż przed jego święceniami ukazała się encyklika papieża Jana Pawła II pod tym tytułem. Dlatego też wybrał to zdanie na swoje zawołanie biskupie, które odczytuje jako wezwanie do bycia człowiekiem miłości i jedności ze wszystkimi członkami Kościoła.

Ksiądz Biskup zdaje sobie sprawę, że czeka go ogrom nowych obowiązków. Ale – jak sam mówi – nie chce rezygnować ze swoich pasji, jakimi są wędrówki po górach i bieganie.

Pamiętajmy w modlitwie o naszym nowym biskupie pomocniczym, Jacku Kicińskim CMF.

OPRACOWAŁA BOŻENA SOBOTA

OCHRZCZENI:

Camryn-Rose Welsh
Helena Britta Gustafsson
Maja Sawicka
Kacper Syc
Marcel Szymon Szewdo
Jagoda Anna Nowak
Jakub Andrzej Kołodziej

ZMARLI:

Anna Witkowska I. 74
Alina Kocziej I. 67
Ryszard Serwatka I. 70
Ireneusz Widawski I. 82
Zofia Bromke I. 87
Stanisław Bursztynowicz I. 80
Emilia Maślanka I. 95
Andrzej Steiner I. 64
Józefa Romańska I. 80
Otylia Gaj I. 93
Marta Nowak I. 83
Jan Stanisławski I. 84
Krystyna Niedziewicz I. 74
Kamila Chudzińska I. 74
Janusz Wojnarowicz I. 84
Kazimiera Wojtowicz I. 96

Chrystus zmartwychwstał!

**Niech ten fakt
rozbudzi w nas nadzieję,
że wszystko zło
naprawdę zostało zwyciężone
i niech doda nam wiary
we wszechmoc Boga.
Oddajmy się Bogu,
ufajmy Bożemu Miłosierdziu,
cieszymy się życiem!
Wiarą, nadzieją i miłością
dziękujemy Bogu za dany nam czas.**

CARITAS

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej
20 marca

Przejęty świętą radością
niech wierny lud się weseli,
bo Jezus dał nam zbawienie
i władcę śmierci zwyciężył.
Już wielka rzesza się zbliża
z zielenią palm i oliwek,
Wołając głośno „Hosanna
Synowi Dawidowemu!”
I my naprzeciw biegnijmy
Królowi nieba i ziemi;
gałązki niosąc palmowe
śpiewajmy hymny pochwalne.
Niech Pan darami swej łaski
ze złej nas drogi zawróci,
A my z wdzięcznością oddajmy
podziękę Jemu należną.
Niech będzie chwała na wieki
Synowi z Ojcem i Duchem;
niech Boga w Trójcy Jednego
wysławia rzesza zbawionych.

Iz 50, 4–7

**Nie zasłoniłem mojej twarzy
przed zniewagami i wiem,
że nie doznam wstydu**
Jezu sądzony przez ludzi
za prawdę, miłość i dobro,
zmiłuj się, Panie, nad nami
i przebaczn naszą niewierność.

Ps 22

Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?
Sfora psów mnie opadła,
otoczyła mnie zgraja złoczyńców.
Przebodli moje ręce i nogi,
policzyć mogę wszystkie moje kości.

Flp 2, 6–11

**Chrystus uniżył samego siebie,
dlatego Bóg Go wywyższył**
Sław, języku, bój chwalebny,
dzieje walki niezrównanej,
i opiewaj triumf krzyża
hymnem pełnym uwielbienia,
na nim bowiem Odkupiciel
był zabity, lecz zwyciężył.

Chwała Tobie, Królu wieków!

Dla nas Chrystus stał się posłuszny
aż do śmierci, a była to śmierć na krzyżu.
Dlatego Bóg wywyższył Go
nad wszystko i dał Mu imię,
które jest ponad wszelkie imię.

Mk 14, 1–15, 47

**Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa
według św. Marka**

Sztandary Króla się wznoszą,
już krzyż chwalebny jaśnieje,
na którym Stwórca człowieka
w człowieczym ciele zawisnął.
To na nim Jezus, zraniony
okrutnej włóczni żelazem,
oczyścił z winy grzeszników
strumieniem krwi oraz wody.

Nowe stworzenie w Chrystusie

Zwracam się do was wszystkich, dzieci nowo narodzone, niemowlęta Chrystusowe, nowe potomstwo Kościoła. Jesteście łaską Ojca i płodnością Matki-Kościoła, świętą latoroślą, świeżym zastępem, kwiatem naszej czci i owocem trudów, radością i nagrodą naszą, wy wszyscy, którzy trwacie w Panu.

Przemawiam do was słowami Apostoła: „Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie dogadzajcie ciału idąc za jego pożądliwościami”, abyście waszym życiem przyoblekli się w Tego, w którego przyoblekliście się przez sakrament. „Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani Greka, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie”.

Na tym polega moc sakramentu. Jest on bowiem sakramentem nowego życia, życia, które w tym czasie zaczyna się w chwili odpuszczenia wszystkich dotychczasowych grzechów, a osiąga swoją pełnię w powstaniu z martwych. „Przyjmując bowiem chrzest zanurzający nas w śmierć, zostaliśmy razem z Chrystusem pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych”.

Kroczyć teraz drogą wiary, dopóki pozostajecie w tym śmiertelnym ciele i jesteście pielgrzymami daleko jeszcze od Pana, lecz Jezus Chrystus, do którego zdążacie i który raczył dla nas stać się człowiekiem, jest dla nas drogą niezawodną. Pan zachował wielką słodkość dla tych, którzy się Go boją. Wyleje ją w obfitości na tych, którzy w Nim

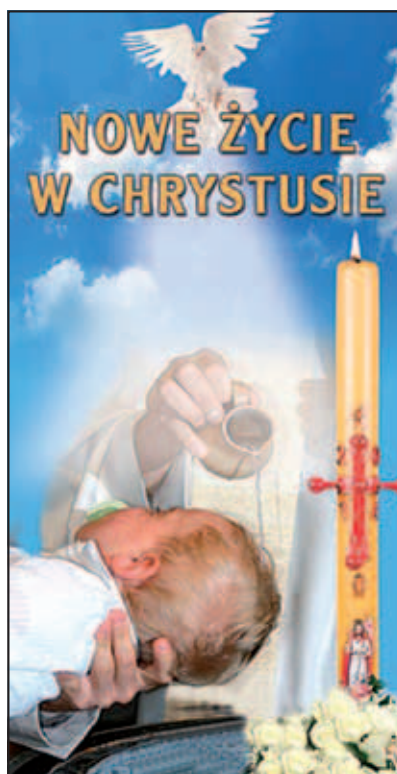
pokładają nadzieję, gdy dostąpimy tej rzeczywistości, którą obecnie posiadamy przez nadzieję.

Dzisiaj jest ósmy dzień waszych rodzin w Bogu; dziś dopełnia się w was znamię wiary. Dla naszych ojców tym znamię było niegdyś obrzezanie, któremu ich poddawano w ósmym dniu po przyjściu na świat. Podobnie i nasz Pan, zmartwychwstając wyzbył się śmiertelnego ciała, wskrzeszając je już nieśmiertelnym, a dzień Pański naznaczył swoim zmartwychwstaniem. Był to trzeci dzień po Jego męce, ósmy zaś licząc od dnia szabatu, dlatego też jest nazwany pierwszym.

Toteż i wy otrzymaliście ten dar jeszcze nie w pełni, lecz posiadacie pewną nadzieję, ponieważ przyjęliście sakrament, który go przynosi i otrzymaliście zadatek Ducha. „Jeśli więc razem z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co jest w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale”.

ŚW. AUGUSTYN

KAZANIE 8 NA OKTAWĘ WIELKANOCY, 1. 4

Kaplica Adoracji Najświętszego Sakramentu

W tym roku autorką Kaplicy Adoracji Najświętszego Sakramentu jest Justyna Głowala, absolwentka malarstwa wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych, a także filozof i etyk. Mama Stasia, Marysi i Janka, w naszej parafii mieszka wraz z rodziną od sześciu lat (Red.).

W Wielki Czwartek rozważamy w duchu dziękczynienia tajemnicę i dar Eucharystii.

Jak uczy Katechizm, istotą Eucharystii jest ofiara, w której Jezus Chrystus w sposób bezkrwawy bezustannie

ofiaruje siebie Bogu Ojcu przez ręce kapłana pod postaciami chleba i wina. Szczególny charakter tej ofiary ujawnia się w jej zestawieniu z ofiarą w Starym Testamencie. Dawniej wybierano najlepsze okazy zwierząt lub płody ziemi i oddawano z nich cześć Bogu – Stwórcy i Pana wszystkiego, co istnieje – poprzez ich zniszczenie. Nasz Pan, Jezus, zniósł te ofiary i samego siebie ofiarował Bogu za nasze grzechy, wydając się na śmierć.

W ofierze każdej mszy świętej Chrystus pozwala wprawiać się w tajemniczy stan śmierci – w ten sposób ofiara mszy świętej jest tą samą ofiarą, co ofiara raz dokonana na krzyżu, dokonywana jednak w sposób bezkrwawy, a zniszczenie, które należy do istoty ofiary, objawia się w dwóch aspektach: po pierwsze, w przedziwny sposób ginie chleb i wino – które stają się Ciałem i Krwią Pańską, nawet jeśli zachowują wciąż zewnętrzne cechy chleba i wina; po drugie, przejawia się w rozdzieleniu Ciała i Krwi, które w ten sposób ukazują tajemniczo śmierć Naszego Pana. I tak jak w ofierze krzyżowej, tak samo w Eucharystii, ofiara jest aktem Miłosierdzia Bożego względem nas.

Kaplica Adoracji w swoim centrum ukazuje Tabernakulum, w którym w Wielki Czwartek kapłan umieszcza Najświętsze Ciało Chrystusa. Umieszczony obok obraz przedstawia Chrystusa umę-

czonego, z którego boku wypływa krew; ukazuje zatem Ciało i Krew Pana Jezusa – te same, które rzeczywiście znajdują się w Tabernakulum. Chrystus pokazuje dłonią na Najświętsze Swe Serce oraz błogosławi nas – gest ten powtarza ob-raz Jezusa Miłosiernego, przypominając o tym, dlaczego nasz Zbawiciel sam siebie wydał na śmierć krzyżową. Nad Tabernakulum widnieją słowa Chrystusa, które wypowiedział w wieczniku, a które kapłan powtarza podczas konsekracji: „Oto Ciało moje, które za was będzie wydane”. W otoczeniu po obu bokach znajdują się elementy architektury rzymskiej, kolumna – przywodzi na myśl kolumnę biczowania, oraz chrzcielnica, która jest początkiem naszego chrześcijańskiego życia.

JUSTYNA GŁOWALA

Grób Pański Zdrój – Łaska – Miłosierdzie

Jezus w grobie
samotny, opuszczony...
Zwycięzca śmierci?

Tylko anioły
ogłaszają chwałę Pana Boga!
Zwycięstwo nie z tej ziemi!

To śmierć Jezusa z miłości do nas
uwalnia łaski Boga.
To Jego miłość do nas
zwycięża śmierć.
To Jego miłość do nas
oblewa nas wszystkich łaskami
i uwalnia z grzechu.
To „źródło jest w Nim”.
To Jego miłosierdzie zwycięża!

Dołączmy do aniołów
i uwielbiamy Boga!

RENATA CHODOROWSKA

Miłosierdzie Boże w Starym Testamencie (2)

Istotę katechezy pokutnej chyba najdoskonalej wyrażają słowa wypowiedziane przez Boga słowami proroka Jeremiasza: „Za każdym razem, gdy grozę mu [ludowi], muszę go długo wspominać. Dlatego skłaniają się ku niemu moje wnętrzości: muszę mu okazać miłosierdzie” (Jr 31, 20).

Izrael, jako oblubienica Jahwe, dopuściwszy się niejednego wiarołomstwa, zasłużył sobie na przydomek „beźmiłosiernego”, co można rozumieć albo tak, że ten naród nie ma już co liczyć na Boże miłosierdzie, albo że jest to aluzja do zatwardziałości serca oblubienicy, nie umiejącej się zlitować nad Oblubieńcem, czyli nad Bogiem, zabiegającym o względy swojego ludu. A oto fragment katechezy pokutnej, skierowanej do tego ludu: „Rozsieję go po kraju, zlituję się nad beźmiłosiernym i powiem do niego: Ludem moim jesteś, a on odpowie: Mój Boże!” (Oz 2, 25). Cechą znamioną tych nawoływań do pokuty jest ich swoisty sentymentalizm, dochodzący do głosu w odwoływaniu się do uczuć ojcowsko-macierzyńskich. Jest to katecheza ogromnie zaangażowana od strony owego szczególnego Katechety, jakim jest sam Pan Bóg.

Ale Boże nawoływanie do pokuty i nawrócenia, połączone z przestrogią o nadchodzącej karze, nie zawsze przyno-

siły pożądany rezultat. Niejednokrotnie Bóg był niejako „zmuszany” do karcenia swego ludu. Lecz gdy lud już cierpiał zasłużoną karę, odzywało się znów miłosierne serce Boga. Trudno o świadec-

two w tym względzie bardziej wymowne niż następujące słowa z Księgi Sędziów:

„Wówczas Pan wzbudził sędziów, by wy-bawili ich z ręki tych, którzy ich uciskali. (...) Pan bowiem litował się, gdy jęczeli pod jarzmem swoich ciemiężców i prześladowców” (Sdz 2, 16–18).

W końcu ludzie zrozumieli, że jeśli Bóg zsyła na nich ucisk i cierpienie, to w tym celu, żeby mógł im okazać miłosierdzie:

„Nie chciał bowiem Bóg karać nas do końca, dopiero wtedy, gdy grzechy nasze przebrały miarę. (...) A więc nigdy nie cofa On od nas swojego miłosierdzia, choć wychowuje przez prześladowanie, to jednak nie opuszcza swojego ludu” (2 Mch 6, 15n); podobnie Nehemiasz: „Wydał ich pod władzę obcych narodów. Mimo to, dzięki wielkiemu miłosierdziu

Twemu, nie wytępiłeś ich i nie opuściłeś, albowiem Ty jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym” (Ne 9, 30–31).

Dochodzi wreszcie do tego, że Izajasz tak oto się modli: „Wychwalam Cię, Panie, że rozgniewałeś się na mnie, lecz Twój gniew się uśmierzył i pocieszyłeś mnie” (Iz 12, 1).

Jeżeli Bóg jest aż tak wrażliwy na cierpienie nawet grzeszników, to można się spodziewać, że jeszcze większą litość będzie wzbudzać w Nim ucisk sprawiedliwego. Czytamy w Księdze Rodzaju: „Kiedy Józef przebywał w więzieniu, Pan był z nim, okazując mu miłosierdzie, tak iż zjednał on sobie naczelnika więzienia” (39, 20n). Prorok Ozeasz zapewnia: „U Ciebie bowiem znajduje litość sierota” (14, 4).

Powszechnie znana jest starotestamentalna definicja Boga jako „Tego, który Jest”. Pan Bóg sam o sobie powiedział: „Jam jest Ten, Który Jest” (Wj 3, 14). Tymczasem są też w Starym Testamencie inne, formalne definicje Boga. Tak, na przykład, według Izajasza „Pan Bóg jest tym, co lituje się nad nami” (Iz 49, 10), zaś autor Księgi Mądrości nazywa Boga „Panem miłosierdzia” (Mdr 9, 1). Tego rodzaju definicje Boga szczególnie podnoszą nas na duchu, bo jesteśmy świadomi naszych obciążeń i grzechów. W takiej sytuacji dobrze wiedzieć, że miłosierdzie względem ludzi należy jakby do istoty Boga, który ludzkie grzechy, nawet jak szkarłat czerwone, jest w stanie ponad śnieg wybielić.

BP KAZIMIERZ ROMANIUK

MIŁOSIERNI JAK OJCIEC

W niedzielę, 6 marca 2016 r. zmarł najstarszy kapłan archidiecezji wrocławskiej, ks. Franciszek Rozwód. Miał 104 lata. Ks. Franciszek urodził się 10 X 1911 r. w Żyrawie k. Lwowa. Święcenia kapłańskie przyjął 20 VI 1937 r. Pierwszą jego placówką była Nawaria k. Lwowa – w archidiecezji lwowskiej posługiwał do 1945 r. Po wojnie pracował w parafiach archidiecezji wrocławskiej.

Pytany o przepis na długowieczność mówił, że takiego nie ma. Podkreślał, że wszystko

zawdzięcza Bogu i tylko na Nim polega. Jego pasją było pszczelarstwo.

Od wielu lat mieszkał w Domu Księży Emerytów na Ostrowie Tumskim, skąd regularnie dojeżdżał autobusem do parafii pw. św. Franciszka z Asyżu, aby posługiwać w konfesjonale. Dopiero po przebytych zapaleniu płuc, pół roku temu, ograniczył swoją aktywność.

REDAKCJA

Święty Ojciec Pio świadkiem miłosierdzia

Papież Franciszek ogłosił Nadzwyczajny Rok Jubileuszowy, Rok Miłosierdzia, ponieważ pragnie, aby doświadczenie przebaczenia i miłości Bożej objęło jak najwięcej ludzi. Centralnym momentem obchodów Środy Popielcowej 10 lutego br. w Watykanie było rozesłanie na cały świat misjonarzy miłosierdzia, którzy w imieniu Papieża będą głosić Boże Miłosierdzie i świadczyć o nim w konfesjonale.

Ojciec Święty wysłał ponad tysiąc misjonarzy miłosierdzia, w tym z Polski czterdziestu, m.in. ks. Rafała Szejkę, jezuitę, szefa Redakcji Katolickiej TVP. Natomiast misjonarze miłosierdzia ze Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów to ojcowie: Władysław Koziół OMI, Paweł Gomulak OMI i Sebastian Stasiak OMI.

Papież pragnął, by w tym czasie było w Watykanie obecne ciało św. Ojca Pio. Poprosił o to biskupa Manfredonii, odpowiedzialnego za kult tego wielkiego kapucyna, w którego diecezji znajduje się Sanktuarium San Giovanni Rotondo, gdzie przez 50 lat żył Ojciec Pio.

Na początku lutego przywieziono trumnę ze św. Ojcem Pio, najpierw do Rzymu, a 6 lutego do Watykanu. W bazylice św. Piotra wystawiono też relikwie innego świętego kapucyna, Chorwata, o. Leopolda Mandicia z Padwy, którego św. Jan Paweł II nazwał Apostołem Sakramentu Pojednania, ustanawiając

go orędownikiem penitentów i spowiedników.

Również w tym czasie Papież spotkał się z reprezentantami Grup Modlitwy Ojca Pio z całego świata – było ich 800, w tym 15 osób z Polski. W audyencji brał udział także personel z Domu Ulgi w Cierpieniu – szpitala Ojca Pio.

Ojciec Pio tylko raz był w Rzymie, jeśli nie liczyć znanego faktu bilokacji, kiedy to widziano go jednocześnie w San Giovanni Rotondo i w konfesjonale w bazylice św. Piotra. Trumna z ciałem Ojca Pio opuściła Rzym 11 lutego i podążyła do Pietrelciny. Był to powrót do miejsca narodzin świętego po stu latach (Ojciec Pio opuścił Pietrelcinę 17 lutego 1916 roku). Następnie, 14 lutego, relikwie powróciły do sanktuarium w San Giovanni Rotondo.

Dlaczego Papież zapragnął sprowadzić do Watykanu doczesne szczątki św. Ojca Pio? Myślę, że chciał podkreślić

wielką wagę sakramentu pojednania, w którym człowiek doświadcza Bożej dobroci i jedna się z Bogiem przez wielki cud przebaczenia grzechów. Ojciec Pio spowiadał wiele godzin każdego dnia; bywało, że ludzie czekali dwa tygodnie w kolejce do jego konfesjonatu.

Był to wielki charyzmatyk, który miał dar widzenia ludzkiego sumienia – prześwietlał niejako człowieka i pomagał mu zobaczyć dotychczasowe swoje życie w Bożym świetle. Był to kapłan miłujący człowieka biednego, pokaleczonego przez życie, który traci sens istnienia. Takim ludziom pokazywał on drogę powrotu do miłosiernego Ojca, który czeka na grzesznika z otwartymi ramionami.

Ojciec Pio uczył też przebaczenia. Pomiędzy różnymi trudnościami, które przeszkadzają przebaczać naszym winowajcom, wymieniał trzy zasadnicze przeszkody: pogardę dla innej osoby, urazę oraz pragnienie zemsty. Zastanówmy się nad tymi trudnościami, czy to nie one są powodem braku przebaczenia i starajmy się zawsze jak najlepiej przygotować do sakramentu pojednania.

MARIA OD OJCA PIO

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE MĘKI

Wielki Czwartek Wieczerzy Pańskiej 24 marca

On, przeżywszy między nami
jako człowiek lat trzydzieści,
z własnej woli przyjął mękę,
wypełniając zbawcze dzieło.
Na krzyżowej zawisł belce
jak baranek prześlągalny.

Wj 12, 1-8.11-14

Przepisy o wieczerzy paschalnej

Gdy Noc paschalna nadeszła,
mściciela miecz nas ominął,
i wtedy Pan nas wyzwolił
spod władzy księcia ciemności.
Już Chrystus Paschą jest naszą
i szczerzej prawdy zaczynem,
niewinnym Bożym Barankiem,
co siebie złożył w ofierze.

Ps 116B

Kielich Przymierza to Krew Zbawiciela

Tobie złożę ofiarę pochwalną
i wezwę imienia Pana.
Wypełnię me śluby dla Pana
przed całym Jego ludem.

1 Kor 11, 23-26

Ustanowienie Eucharystii

Żywa pamiątka śmierci mego Pana,
chleb, co ludziom dajesz wieczne życie,
w tobie niech znajdzie
dusza ma zgłodniała
pokarm i słodycz, która ją nasyci.
Jezu łaskawy, który żywisz sobą,
krwią Twoją własną
obmyj mnie z przewiny;
jedna jej kropla może mocą swoją
z grzechu wybawić cały świat zbłąkany.

Chwała Tobie, Królu wieków

Daję wam przykazanie nowe,
abyście się wzajemnie miłowali,
jak Ja was umiowałem.

J 13, 1-15

Do końca ich umiował

Daj mi Cię wreszcie ujrzyć bez zasłony,
cieszyć się wiecznie
Twoją chwałą w niebie,
abym z wybranych gronem zjednoczony
sławił z radością Ojca, Ducha, Ciebie.

Wielki Piątek Męki Pańskiej 25 marca

Odkupicielu, ratuj swe stworzenie,
Twego oblicza blaskiem naznaczone,
nie daj, by szatan
zniszczył je podstępem,
śmiercią swą bowiem
dług nasz zapłaciłeś.

Iz 52, 13 – 53, 12

Przebity za nasze grzechy

Niebiańskim blaskiem pogodny
ten dzień prawdziwie jest Boży,
bo w nim występki ludzkości
obmyła krew Chrystusowa.
Przywraca wiarę zbłąkanym
i niewidomych oświeca,
napenia winnych otuchą,
gdy przebaczone łotrowi.

Ps 31

Ojcze, w Twe ręce składam ducha mego

Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie,
i mówię: „Ty jesteś moim Bogiem”.
W Twoim ręku są moje losy, wyrwij mnie
z rąk wrogów i prześladowców.

Hbr 4, 14-16; 5, 7-9

Chrystus stał się sprawcą zbawienia dla wszystkich, którzy Go słuchają

Aniołów podziw przejmuje,
bo widzą łotra pokutę,
co do Chrystusa przyłgnąwszy,
dosięga pełni żywota.
To cud przedziwny, gdy Ciało,
co grzechy ciała zmazuje,
uwalnia wszystkich od winy
i dźwiga świat z upodlenia.

Chwała Tobie, Królu wieków

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do
śmierci, a była to śmierć krzyżowa. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i dał
Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

J 18, 1 – 19, 42

Męka naszego Pana, Jezusa Chrystusa według św. Jana

Oto znaki Bożej męki: żółć, plwociny,
trzcina, ocet, gwoździe i żelazna włócznia,
która święty bok przebiła.
Płyną z rany krew i woda,
aby obmyć wszechświat cały.

I ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Wielka Sobota 26 marca

To dzień, kiedy Kościół nie sprawuje Eucharystii. Jezus został złożony w grobie. Kościół nie może posilić się Chlebem z nieba, ponieważ Jego Dawca zstąpił do otchłani. Uczniowie Pana trwają pogrążeni w milczeniu. To dzień, kiedy możemy przyjrzeć się otchłaniom naszego serca, w które zstąpił Chrystus, by wyprowadzić nas na wolność.

Niedziela Zmartwychwstania 27 marca

Wigilia Paschalna w Wielką Noc

Już wschodzi zorza poranna,
zabrzmiało niebo weselem
i ziemia śpiewa radośnie,
a piekło jęczy w udęcie.
Bo Król tak bardzo potężny
zniweczył moce śmiertelne,
podeptał władzę Otchłani
i więzy jeńców rozerwał.
Gdy kamień w grobie Go zamknął,
a żołnierz czuwał u wejścia,
jaśniejąc blaskiem i chwałą
opuścił mroki żałobne.

Rdz 1, 1 – 2, 2

Stworzenie świata

Rdz 22, 1-18

Ofiara Abrahama

Wj 14, 15 – 15, 1

Przejście Izraela przez Morze Czerwone

Iz 54, 4a.5-14

Trwałość przymierza

Iz 55, 1-11

Nowe i wieczne przymierze

Ba 3, 9-15.32 – 4, 4

Mądrością jest księga przykazań Boga

Ez 36, 16-17a.18-28

Pokropię was czystą wodą
i dam wam serce nowe

Rz 6, 3-11

Nowe życie

Mk 16, 1-7

Chrystus zmartwychwstał

Niedziela Zmartwychwstania 27 marca

Msza św. w dzień

Świetlisty anioł ogłasza,
że Pan zmartwychwstał prawdziwie,
zwyciężył płacz i cierpienie,
pokruszył piekła kajdany.
O stań się, Jezu, dla duszy
radością Paschy wieczystej
i nas, wskrzeszonych Twą mocą,
do swego przyłączyć orszaku.

Dz 10, 34a.37-43

Świadectwo Piotra o zmartwychwstaniu

Czyż jest coś bardziej wzniosłego
nad łaskę, co grzech zwycięża,
nad miłość większą od lęku
i śmierć rodzącą do życia?

Ps 118

W tym dniu wspaniałym wszyscy się radujmy

Kamień odrzucony przez budujących
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana
i cudem jest w naszych oczach.

Kol 3, 1-4

Dążcie tam, gdzie jest Chrystus

Już Chrystus grób swój porzucił,
zwycięski wraca z Otchłani,
a gdy uwięził szatana,
otworzył niebo dla wszystkich.

Alleluja

Chrystus został ofiarowany
jako nasza Pascha.

Odprawiajmy nasze święto w Panu.

J 20, 1-9

Apostołowie przy grobie Zmartwychwstałego

lub Łk 24, 13-35

Poznali Chrystusa przy łamaniu chleba

Pomiędzy nami idziesz, Panie,
po kamienistej drodze życia
i słuchasz słów zrodzonych z lęku
przed jutrem pełnym tajemnicy.
Już dzień się chyli na zachodzie,
wieczorny mrok spowija ziemię;
pozostań z nami, wieczne Światło,
na Twą obecność otwórz serca.

Uczmy się mądrości Krzyża

W rozważaniu na zakończenie Drogi Krzyżowej w dniu 11 lutego br. abp Stanisław Gądecki nawiązał do wydarzenia chrztu Polski, kiedy na naszej ziemi został postawiony krzyż, przejmujący znak zwycięstwa Chrystusa nad grzechem i śmiercią (Red.).

Siostry i Bracia! Rozważając mękę naszego Zbawiciela, szukamy w niej odpowiedzi na tajemnicę zła, cierpienia i śmierci, którą to odpowiedzią jest zmartwychwstanie. Dociera do nas Jezusowe pouczenie: „Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec” (J 12,24-26).

Tymi słowami Jezus mówi najpierw o sobie samym, a następnie o nas. Najpierw mówi sam o sobie, przyrównuje siebie do ziarna, które dzięki własnej śmierci wydaje plon obfity. Mówi o mądrości krzyża.

Zarówno Żydzi jak i Grecy, którym Zbawiciel tłumaczy, na czym polega ta mądrość, mieli nieco racji. W samym krzyżu nie ma nic sensownego. Dopiero razem z Chrystusem krzyż staje się objawieniem mądrości Bożej.

Ale nie tylko śmierć Chrystusa można przyrównać do obumierania ziarna. Także oczyszczanie się chrześcijanina z własnego egoizmu można porównać do procesu śmierci pszenicznego ziarna.

W tę wymagającą mądrość krzyża Polacy zostali wprowadzeni dzięki wydarzeniu, które nazywamy Chrztem Polski. Odkąd 1050 lat temu na polskiej ziemi został postawiony krzyż, przejmujący znak zwycięstwa Chrystusa nad grzechem i śmiercią, rozpoczął się w naszej Ojczyźnie proces uczenia się mądrości krzyża. Proces „składania [przez Polaków] duchowych ofiar” (por. 1 P 2,5). Proces mozolnego ogoławania się z egoizmu po to, aby stawać się darem dla innych.

Być może książę Mieszko nawet nie prze-czuwał, że jego chrzciel-nica stanie się kolebką rodzącego się narodu i że na tysiąclecia pozostanie znakiem inspi-rującym i budującym jego tożsamość. Nie ulega jednak wątpliwości, że ten Ojciec naszej Oj-czyzny musiał najpierw dokonać osobistego wyboru, musiał zgodzić się na mądrość krzyża.

On uczynił to przekonany, że tylko nowi ludzie tworzą nowy świat, wypowiadając się przez nową kulturę, nowe instytucje, struktury i zapisy prawne. Że tylko do-świadczanie wiary nowych ludzi prze-kłada się z mocą na postawy moralne, widoczne także w życiu gospodarczym, politycznym i kulturalnym. Społeczne konsekwencje przyjętego przez niego Chrztu pojawiły się później, poszerzając się od rodziny po naród, a nawet po wspólnotę narodów, jaką dzisiaj stanowi dla nas Europa (por. Nowe życie w Chry-stusie. List Pastorski Episkopatu Polski na Jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski).

Pierwsi Piastowie konsekwentnie dążyli do ugruntowania wiary chrze-ścijańskiej, ponieważ jako władcy czuli się odpowiedzialni za zbawienie swoich poddanych. I tak dzięki stabilnej i stale rozwijającej się organizacji kościelnej chrześcijaństwo docierało do coraz szerszych rzesz naszego społeczeństwa i wnikało coraz głębiej w jego życie, obyczaje, normy postępowania oraz kulturę. Praca duchowieństwa diece-zyjnego i zakonnego nie koncentrowała się tylko na sprawach duszpasterstwa wiernych, moralnego kształtowania wier-

nych według zasad chrześcijańskich, ale także na edukacji i rozmaitych formach pomocy ubogim. Kościół tworzył i roz-budowywał system szkolnictwa (szkoły

katedralne, kolegiackie, parafialne, klasztorne, a także uniwersytet), który umożliwił przy-jęcie dorobku kultury intelektualnej chrześci-jańskiej Europy wraz z dziedzictwem grecko-rzymskim. Dzięki temu, gdy w czasie zaborów instytucje państwowe upadły, Kościół pozostał jedyną instytucją trwa-jącą nieprzerwanie na służbie Boga i Ojczyzny przez 1050 lat. Względny

ideologiczne uniemożliwiły wspólne dziękczynienie Kościoła i Państwa za ten fakt w czasie Millenium w 1966 roku.

Dzisiaj sytuacja jest inna. Dzisiaj Pań-stwo i Kościół pragną wspólnie dzięki-ować Panu Bogu za całe to duchowe i ma-terialne dziedzictwo podczas centralnych uroczystości, które będą miały miejsce w Gnieźnie (14 kwietnia) i w Poznaniu (15 oraz 16 kwietnia br.).

Z kolei, dziękczynienie w każdej polskiej parafii w Ojczyźnie i poza jej granicami będzie miało miejsce w Wiel-ką Sobotę podczas liturgii paschalnej, gdzie ponownie, świadomie i w sposób dojrzały powtórzymy: „Wierzę”. Uczynimy to osobiście, podobnie jak kiedyś nasi przodkowie na tych ziemiach, świadomi tego, że żyjemy obecnie w innej cywiliza-cji, w której mamy coraz więcej doskona-łych narzędzi, lecz coraz mniej istotnych celów zdolnych zjednoczyć wszystkich.

Powiemy „Credo” głęboko wierząc, że Ewangelia ze swoją mądrością krzyża jest nie tylko za nami w przeszło tysiącletnich dziejach Narodu i Państwa, ale jeszcze bardziej przed nami!

ABP STANISŁAW GĄDECKI

Obchody rocznicowe

Obchody 1050. rocznicy chrztu Polski zainaugurował X Zjazd Gnieźnieński – trzydniowy kongres, w którym wzięło udział ponad pół tysiąca świeckich i duchownych z Polski i zagranicy. Patronat honorowy objął prezydent RP Andrzej Duda.

Tematem Zjazdu jest „Europa nowych początków. Wyzwalająca moc chrześcijaństwa”. Zjazd rozpoczął się 11 marca br. odśpiewaniem Bogurodzicy i modlitwą duchownych: katolickiego, prawosławnego i ewangelickiego. Uczestników zjazdu powitał Prymas Polski abp Wojciech Polak. Jak podkreślił, kongres, odbywający się w pierwszej historycznej stolicy Polski w jubileuszowym roku 1050-lecia Chrztu Polski, podejmuje refleksję „nad wyzwalamą mocą chrześcijaństwa”.

„Parafrazując hasło tegorocznych jubileuszowych obchodów: *gdzie chrzest, tam nadzieja*, możemy dziś powiedzieć: *gdzie chrzest, tam wolność*” – podkreślił Prymas Polski dodając, że wolność jest najgłębszym przymiotem ludzkiego ducha, a jednocześnie najtrwalszym spoiwem łączącym ludzką wspólnotę.

Dalsze uroczystości jubileuszowe odbędą się w dniach 14–16 kwietnia 2016 r.: pierwszego dnia – w Gnieźnie, zaś w dwóch kolejnych, 15 i 16 kwietnia – w Poznaniu. Każdy dzień będzie miał swój motyw przewodni. Słowem kluczowym pierwszego dnia będzie „łaska”, zaś symbolem – światło świecy. Organizato-

rom chodzi o uświadomienie wiernym istoty chrztu oraz tego, że chrzest Polski oznaczał początek zarówno życia kościelnego, jak i struktur państwa.

Słowem kluczem drugiego dnia będzie „wierność”, zaś symbolem – krzyż. W ostatnim dniu rocznicowych obchodów, którego głównym motywem będzie „posłanie”, zaś symbolem – woda, wszyscy wierni zostaną raz jeszcze zobowiązani do życia Ewangelią, dzielenia się nią z otoczeniem i dawania chrześcijańskiego świadectwa wszędzie tam, gdzie żyją.

Planowane jest też przekazanie symbolicznych krzyży polskim katedrom. Krucyfiksy wykonane będą z czarnego drewna dębowego – pozostałości fortyfikacji obronnych z początków państwa polskiego, świadka chrztu i początków naszej państwowości. Niespełna miesiąc później, 3 maja 2016 r., na Jasnej Górze zostanie ponowiony „Akt oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi Matki Kościoła za wolność Kościoła Chrystusowego”, zaś na październik planowana jest Pielgrzymka narodowa do Rzymu.

REDAKCJA

Modlitwa jubileuszowa z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski

Boże, nasz Ojcze,
w roku jubileuszu Chrztu Polski
dziękujemy za łaskę wiary, za
Twoje wejście w dzieje każdego
z nas i naszej Ojczyzny, za
łaskę, która nam nieustannie
towarzyszy.

Jezu Chryste, Synu Boży,
Ty jesteś Panem i Zbawicielem
każdego z nas. Pragniemy
i prosimy, abyś kierował całym
naszym życiem osobistym, rodzin-
nym i społecznym.

Duchu Święty,
źródło życia i miłości,
wołamy o Twoje dary i charyz-
maty, abyśmy mogli pozna-
wać Prawdę, kochać Kościół,
służyć braciom i siostrą mi-
łością ofiarną i odważnie gło-
sić współczesnemu światu Do-
brą Nowinę.

Maryjo,
nasza Matko i Królowo,
święci Patronowie
naszej umiłowanej Ojczyzny,
wspierajcie nas swoim wsta-
wiennictwem, abyśmy docho-
wali wierności łasce chrztu
świętego.

Boże w Trójcy Świętej Jedyny,
bądź uwielbiony w naszej hi-
storii teraz i na wieki wieków.
Amen.

„Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je”

„W roku bowiem Pańskim 966, za pontyfikatu Jana XIII, pierwszy historyczny władca Polski, Mieszko, przyjął chrzest święty za sprawą swej małżonki Dąbrówki, księżniczki czeskiej. Jak pouczają historycy miało to miejsce w wigilię Wielkanocy, która wtedy wypadła 14 kwietnia” (kard. Stefan Wyszyński).

„Wysyłając uczniów Chrystus Pan powiedział: «Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je». Zapewne, jak w Ojczyźnie naszej, tak i na całym świecie nie od razu chrzczone były narody, raczej chrzczone były dzieci narodu. Jednak Chrystus polecił chrzczyć nie tylko poszczególnych ludzi, osoby wybrane i powołane do chrześcijaństwa, ale kazał chrzczyć narody, w tej nadziei, że ochrzczeni ludzie tworzyć będą ochrzczone narody. W ten sposób powstawały narody chrześcijańskie, katolickie” (kard. Stefan Wyszyński).

Badania historyczne wykazały, że już nieco wcześniej znana była i przepowiedana na naszych ziemiach Ewangelia. Ale dzień chrztu Mieszka uznaje się za jedną z pierwszych dat naszych dziejów historycznie ustaloną. Już w 968 r. ustanowione zostało pierwsze biskupstwo w Poznaniu, a w roku 1000, za pontyfikatu Sylwestra II, uzyskano zgodę na utworzenie własnej hierarchii z pierwszą metropolią w Gnieźnie i trzema sufraganiami w Krakowie, Wrocławiu i Kołobrzegu. Ta organizacja kościelna stanowiła dla narodu mocne religijne i polityczne oparcie. Powstały ok. 990 r. dokument „Dagome iudex” opowiada o powierzeniu całego kraju przez Mieszka I opiece papieża Jana XV.

Przyjęcie chrześcijaństwa zdecydowało o połączeniu pierwiastków kultury łacińskiej z elementami rodzimymi. W utrwalaniu wiary chrystusowej na naszych ziemiach olbrzymie zasługi wnieśli ewangelizatorzy i misjonarze, w gronie których trzeba wymienić: Benedykta i Jana (benedyktynów-

eremitów z Italii), następnie św. biskupa Brunona z Kwerfurtu, a także Polaków: Izaaka, Mateusza i Krystyna, św. Andrzeja Świerada i św. Benedykta. Największe w tym zasługi miał św. Wojciech, który wraz ze św. Stanisławem ze Szczepanowa został patronem Polski. Za świętym Stanisławem do grona tego włączyć musimy innych świętych i błogosławionych, by wymienić najważniejszych: bł. Wincetego Kadłubka, bł. biskupa Bogumiła, bł. Jakuba Strzemię, św. Jacka Odrowąża, bł. Czesława, św. Jana z Dukli, św. Szymona z Lipnicy, bł. Władysława z Gielniowa, św. Jana Kantego. Do tego grona należy też włączyć święte i błogosławione niewiasty: św. Jadwigę Śląską, św. Kingę, bł.

Salomeę, bł. Jolentę, bł. Bronisławę, św. Jadwigę, królową z rodu Andegawenów.

„Wezwanie do łaski chrztu świętego, włączenie do Kościoła Bożego jest nie tylko zasadniczym aktem historycznym początków naszej narodowej egzystencji, ale jest treścią i sensem tysiącletnich dziejów. Odczytujemy je jako ciągłe powiązanie Narodu z Kościołem Bożym w służbie jednemu i prawdziwemu Bogu” (kard. Stefan Wyszyński).

Gdyby Kościół był tylko społecznością ludzką, nie przetrwałby. Ale Kościół żyje, jest trwały, niezniszczalny, a to dlatego, że żyje w nim i uświęca go Chrystus. Historia Polski obfituje w wydarzenia chlubne, ale i tragiczne. Musimy mieć świadomość, że niezależnie od tych wydarzeń, zawsze z Narodem był Kościół. Nawet w trudnej dziejowej chwili, gdy utraciliśmy państwowość, gdy walczyliśmy bohatersko o wolność i niepodległość, Kościół był z Narodem, wspierał go, podrywał do walki, ale pomagał też budować, uczył, wskazywał jedyną Drogę.

„Chrzczono takich ludzi, którzy mieli większą lub mniejszą świadomość swej wspólnoty z konkretnym narodem lub państwem. [...] Ochrzczeni Polacy tworzyli ochrzczone społeczeństwo narodowe, państwową, a w niej wyrastała moralność teologiczna, ewangeliczna, kultura religijna i narodowa zarazem, obyczaj, tradycje, przeżycia, dzieje, tak iż chociaż odchodziły i odpływały do Ojca Niebieskiego ochrzczone jednostki, chociaż umierali ochrzczeni Polacy, pozostawał w tej ziemi ochrzczonego Naród. Najwspanialsze postacie dziejowe, wypełniwszy swoje zadanie na tej ziemi, odeszły do Ojca, ale zostawał Naród” (kard. Stefan Wyszyński).

OPRACOWAŁA BOŻENA SOBOTA

Patroni ochrzczonej Polski

Tytuł świętego patrona, który odzwierciedla szczególny kult i wstawiennictwo poszczególnych świętych na terenie danego kraju, w danym narodzie, jest zazwyczaj ustanawiany przez papieża.

W ciągu wieków Polska miała wielu świętych opiekunów, a byli nimi: św. Florian (pierwszy święty, którego relikwie sprowadzono do Polski), św. Wacław, św. Kazimierz Królewicz (patron dwóch narodów – Polaków i Litwinów, patron Litwy do dzisiaj), św. Jacek Odrowąż, św. Kinga, św. Jan Kanty, św. Jan z Dukli i bł. Władysław z Goleniowa. Na równi z nimi czczeni byli także: św. Jadwiga królowa, św. Jadwiga Śląska, bł. Bronisława i św. Jozafat Kuncewicz, biskup i męczennik.

Obecnie Polsce patronuje pięcioro świętych – troje głównych i dwóch drugorzędnych, o czym zdecydował papież Jan XXIII, potwierdzając oficjalnie ich kult oddawany od wieków przez Polaków. Głównymi patronami Polski są Najświętsza Maryja Panna Królowa Polski oraz święci biskupi męczennicy – Wojciech i Stanisław. Uroczystości patronalne przypadają: NMP Królowej Polski – 3 maja na Jasnej Górze, 23 kwietnia przy grobie św. Wojciecha w Gnieźnie i w okolicach 8 maja w Krakowie w kościele Ojców Paulinów na Skałce (miejscu śmierci św. Stanisława).

Najmłodszym patronem Polski w sensie historycznym jest św. Andrzej Bobola, którego w 2002 r., zgodnie z decyzją Jana Pawła II, Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ogłosiła opiekunem Polaków. Należy on do grona tzw. drugorzędnych patronów naszego narodu wraz ze św. Stanisławem Kostką – ogłoszonym patronem Polski w 1671 r.

Najświętsza Maryja Panna Królowa Polski

Polacy od dawna uznawali Maryję za swoją Matkę i Królową i otaczali Ją szczególnym kultem. Czas Potopu szwedzkiego i skuteczna obrona Jasnej Góry, w wydawałoby się beznadziejnej sytuacji, którą to obronę przypisano wstawiennictwu

Maryi, stały się dla Polaków niezwykle ważne. 1 kwietnia 1656 r. król Jan Kazimierz obrał Maryję za Królową swoich państw, a Królestwo Polskie polecił Jej szczególnej obronie w katedrze lwowskiej przed cudownym obrazem Matki Bożej Łaskawej. W czasie podniesienia zszedł z tronu, złożył berło i koronę, padł na kolana przed wielkim ołtarzem i ogłosił Matkę Bożą szczególną Patronką Królestwa Polskiego, zaczynając swoją modlitwę od słów: „Wielka Boga-Człowieka Matko, Najświętsza Dziewico”.

W 1918 r., kiedy Polska odzyskała niepodległość po okresie zaborów, Episkopat Polski zwrócił się do Stolicy Apostolskiej o zatwierdzenie dla Polski święta maryjnego pod wezwaniem „Królowej Polski” 3 maja. Dwa lata później papież Benedykt XV przychylił się do tej prośby.

Po II wojnie światowej akt poświęcenia i oddania się Matce Bożej narodu polskiego został kilkakrotnie ponowiony. Najpierw w 1945 r. i 1946 r. przez Prymasa Polski kard. Augusta Hlonda na Jasnej Górze w obecności episkopatu i rzeszy wiernych. Następnie 26 sierpnia 1956 r. na apel Prymasa Polski, kard. Stefana Wyszyńskiego, cała Polska ponownie dokonała aktu odnowienia ślubów. Sam Prymas – uwięziony

3 lata wcześniej przez władze komunistyczne – był na Jasnej Górze nieobecny, a symbolizował go pusty tron i wiązanka biało-czerwonych kwiatów. W 1962 r. papież Jan XXIII ogłosił Maryję Królową Polski główną patronką kraju i niebieską Opiekunką naszego narodu. 3 maja 1966 r. Prymas Polski, kard. Stefan Wyszyński, w obecności Episkopatu Polski i ogromnej rzeszy pielgrzymów oddał naród w macierzyńską niewolę Maryi, za wolność Kościoła Chrystusowego na świecie. Matka Boża jako orędowniczka Polaków i królowa Polski zajmowała szczególne miejsce w gronie patronów Polski w nauczaniu Jana Pawła II, podobnie też Jasna Góra – polskie narodowe sanktuarium maryjne z cudowną ikoną Matki Bożej Częstochowskiej.

OPRACOWAŁA BOŻENA SOBOTA

**Niedziela Miłosierdzia Bożego
3 kwietnia**

O, jakże cenna ofiara,
przez którą piekło jest starte,
a lud wychodzi z niewoli,
by pełnię życia odzyskać.
Już Chrystus grób swój porzucił,
zwycięski wraca z Otchłani,
a gdy uwięził szatana,
otworzył niebo dla wszystkich.

Dz 4, 32–35
Wiara, która uzdrawia

Ps 118
Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny
Uderzono mnie i pchnięto, bym upadł,
lecz Pan mnie podtrzymał.
Pan moją mocą i pieśnią,
On stał się moim Zbawcą.

Ap 1, 9–11a.12–13.17–19
Byłem umarły, oto jestem żyjący na wieki

Alleluja
Uwierzyłeś, Tomaszu, bo Mnie ujrzałeś;
błogosławieni, którzy nie widzieli,
a uwierzyli.

J 20, 19–31
Błogosławieni, którzy nie widzieli,
a uwierzyli

**Zwiasutowanie Pańskie
4 kwietnia**

Dawnych proroków zapowiedź
w tym dniu wypełni się wreszcie:
Bóg między nami zamieszka,
gdy Syna zrodzi Dziewica.
Ten, który włada wszechświatem
i Bóstwem równy jest Ojcu,
przyszedł z miłości na ziemię,
by ciało przyjąć człowiecze.
Z Ducha Świętego poczęty
w przeczystym łonie Maryi,
stał się nadzieją ludzkości
i odkupieniem grzeszników.

Iz 7, 10–14
Panna pocznie i porodzi Syna

Ps 40
Przychodź, Boże, pełnić Twoją wolę
W zwoju księgi jest o mnie napisane:
Radością jest dla mnie
pełnić Twoją wolę, mój Boże,
a Twoje prawo mieszka w moim sercu.

Hbr 10, 4–10
Chrystus przychodzi pełnić wolę Ojca

Chwała Tobie, Królu wieków!
Słowo stało się ciałem i zamieszkało
między nami, i widzieliśmy jego chwałę.

Łk 1, 26–38
Maryja pocznie i porodzi Syna

Dzieło Roku Miłosierdzia

**W liście na rozpoczęcie Roku Miłosierdzia ks. abp Józef Kupny ogłosił,
że nasza archidiecezja pragnie w tym roku wesprzeć dzieła Fundacji
Evangelium Vitae Sióstr Boromeuszek we Wrocławiu.**

Gdy na początku XX w. siostry boromeuski zbudowały szpital we Wrocławiu, wkrótce utworzyły przy nim także szkołę pielęgniarską. W 1949 r. prężnie funkcjonujący szpital odebrano Zgromadzeniu i upaństwowiono. Dopiero w 2002 r. ponownie przyznano siostrą prawo własności do tego obiektu. W procesie likwidacji szpitala, trwającym do 2006 r., obiekt został poważnie zniszczony.

Dziś siostry pragną przywrócić w nim pierwotną działalność, by jak dawniej służyć ludziom chorym i potrzebującym. Modernizacja wymaga jednak nakładów wielkich środków finansowych. Dla pomocy w ich pozyskiwaniu Kongregacja Sióstr Miłosierdzia św. Karola Boromeusza w 2006 r. ustanowiła Fundację *Evangelium Vitae*.

W stale modernizowanym kompleksie gmachów (wjazd od ul. Rydygiera lub Pomorskiej) siostry boromeuski prowadzą już liczne dzieła służące zdrowiu i życiu człowieka. Są to:

- Ośrodek Świętego Jerzego dla osób starszych i chorych,
- Specjalistyczny Ośrodek Odpowie-

dzialnego Rodzicielstwa,

- Poradnia rodzinna,
- Centrum troski o płodność (naprotechnologia),
- Szkoła rodzenia,
- Bank niemowlaka (pomoc matkom w potrzebie),
- Hospicjum perinatalne,
- Wsparcie rodziców po stracie dziecka,
- Okno życia.

Podstawowym celem Fundacji *Evangelium Vitae* jest utworzenie i prowadzenie Wyższej Szkoły Medycznej oraz szpitala położniczo-ginekologicznego. Wszystkie dzieła będą tworzyć żywy pomnik św. Jana Pawła II i funkcjonować w duchu papieskiego nauczania, otaczając opieką i troską życie ludzkie od początku jego istnienia po naturalny kres.

Wspierajmy Fundację modlitewnie i materialnie!

Fundacja *Evangelium Vitae*
ul. Rydygiera 22-28
50-249 Wrocław
fundacja@boromeuski.pl
Nr konta:

Przeznacz 1% podatku jako jubileuszowy dar miłosierdzia, buduj z nami szpital i szkołę medyczną, wesprzyj dzieła prowadzone przez Siostry Boromeuski i Fundację *Evangelium Vitae*

KRS 0000259108

1%

↓

PORADNIA RODZINNA
OKNO ŻYCIA
BANK NIEMOWLAKA
KLUB MAM
NAPROTECHNOLOGIA
GABINET GINEKOLOGICZNY
SZKOŁA RODZENIA
HOSPICJUM PERINATALNE

www.fev.wroclaw.pl

Dzień Świętości Życia

Drodzy Przyjaciele! Zbliża się Dzień Świętości Życia (w tym roku wyjątkowo 4 kwietnia) oraz Narodowy Dzień Życia (24 marca). Z tej okazji odbędą się wydarzenia, na które serdecznie zapraszamy.

Tradycyjna, XXXVI już Pielgrzymka Obrońców Życia na Jasną Górę, odbędzie się w sobotę, 2 kwietnia. Szczegółowy program pielgrzymki dostępny jest pod adresem internetowym:

www.pro-life.pl/pielgrzymka

Z okazji Dnia Świętości Życia zostanie odprawiona Msza Święta w intencji obrony życia w kościele Mariackim w Krakowie 4 kwietnia (poniedziałek), o godz. 18.30. Mszy świętej koncelebrowanej przewodniczyć będzie JE ks. kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski.

Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli i Wychowawców oraz Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka przygotowały zestaw pomocy przydatnych do zorganizowania obchodów Dnia Świętości Życia czy Narodowego Dnia Życia: konspekty lekcji szkolnych, scenariusze, filmy, zdjęcia, plakaty oraz artykuły popularnonaukowe. Materiały można pobierać pod adresem internetowym:

www.wychowawca.pl/ndz

DR INŻ. ANTONI ZIĘBA
PREZES PSOŻC

Stop aborcji!

Fundacja „Pro–Prawo do życia” organizuje w całym kraju wystawy „Wybierz życie” ukazujące prawdę o aborcji. Ta prawda przyczynia się do zmiany opinii dotyczących życia: już 86% Polaków popiera całkowity zakaz zabijania dzieci nienarodzonych.

Jak można walczyć z aborcją? Trzeba uświadamiać ludziom, na czym polega jej zło. Pokazywać im prawdę. Bardzo wiele osób jest poruszonych tym, co zobaczyły na naszych plakatach – mówią, że nie miały pojęcia, jak wygląda aborcja, a teraz wiedzą, że trzeba ją powstrzymać.

Dołącz do nas! Pomóż nam powstrzymać ludobójstwo i postępującą demoralizację. Opowiedz się po stronie wartości i zmieniaj świat na lepsze.

Wspieraj walkę o życie bezbronnych! Potrzebujemy pomocy ludzi dobrej woli. Liczymy na Ciebie. Każda złotówka, która trafia do naszej Fundacji, jest wykorzystywana na walkę o prawo do życia najsłabszych, czyli dzieci nienarodzonych, które same nie mogą się bronić.

Wspieraj nasze akcje modlitwą! Walka cywilizacji życia z cywilizacją śmierci ma

przede wszystkim wymiar duchowy. Dzięki modlitwie wielu ludzi możemy pokonać potężnego wroga. Szczególną siłę ma modlitwa chorych i cierpiących. Liczymy na Twoją modlitwę!

Fundacja „Pro–Prawo do życia”
ul. Grzybowska 37a lok. 25
00-855 Warszawa
www.stopaborcji.pl
kontakt@stopaborcji.pl

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego

Najświętsza Panno,
Bogarodzico Maryjo,
wszyscy Aniołowie i Święci,
wiedziony(a) pragnieniem
niesienia pomocy
w obronie nienarodzonych
postanawiam mocno i przyrzekam,
że od dnia 4 kwietnia 2016 r.,
w uroczystość
Zwiastowania Pańskiego
biorę w Duchową Adopcję
jedno dziecko poczęte,
którego imię
jedynie Bogu jest wiadome,
aby co dzień, przez 9 miesięcy,
modlić się o uratowanie jego życia
oraz o sprawiedliwe i prawe życie
dla niego po urodzeniu.

Przyrzekam:

- odmawiać codziennie modlitwę w intencji dziecka nienarodzonego;
- odmawiać codziennie jedną tajemnicę różańca świętego;
- przyjąć moje dobrowolne postanowienia.

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego

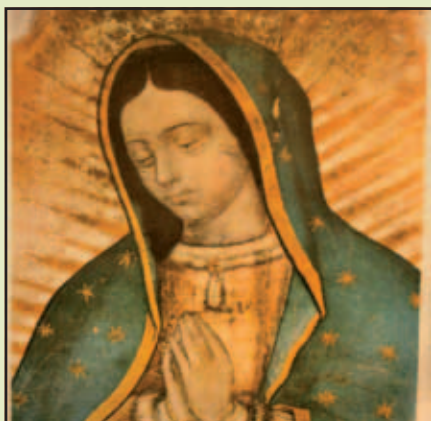
Najświętsza Panno,
Bogarodzico Maryjo,
wszyscy Aniołowie i Święci,
wiedziony(a) pragnieniem
niesienia pomocy
w obronie nienarodzonych
postanawiam mocno i przyrzekam,
że od dnia 4 kwietnia 2016 r.,
w uroczystość
Zwiastowania Pańskiego
biorę w Duchową Adopcję
jedno dziecko poczęte,
którego imię
jedynie Bogu jest wiadome,
aby co dzień, przez 9 miesięcy,
modlić się o uratowanie jego życia
oraz o sprawiedliwe i prawe życie
dla niego po urodzeniu.

Przyrzekam:

- odmawiać codziennie modlitwę w intencji dziecka nienarodzonego;
- odmawiać codziennie jedną tajemnicę różańca świętego;
- przyjąć moje dobrowolne postanowienia.

Modlitwa w intencji adoptowanego dziecka i jego rodziców

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawieniem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj jego rodzicom miłość i odwagę, aby pozostawili swoje dziecko przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

Modlitwa w intencji adoptowanego dziecka i jego rodziców

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawieniem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj jego rodzicom miłość i odwagę, aby pozostawili swoje dziecko przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

W OBRONIE ŻYCIA

Jezu, ufam Tobie!

Genom człowieka – dziedzictwo i zobowiązanie

Zdobycze współczesnej nauki i medycyny pozwalające uzyskać dziecko poza organizmem matki wychodzą naprzeciw marzeniom rodziców o posiadaniu potomstwa w razie trudności zdrowotnych w jego poczęciu.

Jednakże sposób realizacji tego marzenia, czy – jak twierdzą niektórzy – praca do posiadania dziecka przez wykorzystanie procedur sztucznej reprodukcji, tj. metod zapłodnienia pozaustrojowego *in vitro* (ART/IVF) – wiąże się z manipulacją osobą ludzką w najwcześniejszym stadium jej biologicznego rozwoju. Ta zaś odziera dziecko nie tylko z godności, lecz także naraża je na szereg negatywnych konsekwencji zdrowotnych – aż do utraty życia włącznie, np. przez aborcję jednego z bliźniąt w ramach tzw. procedury redukcji ciąży wielopłodowej.

Szczególny niepokój budzi wpływ ART/IVF na geny człowieka, na genom i na regulujący jego działanie epigenom. Negatywny wpływ ART/IVF na zdrowie dziecka może wynikać ze szkodliwości samej procedury lub z otwarcia drogi dziedziczenia zmian uwarunkowanych genetycznie, a związanych lub nie z przyczynami zaburzeń płodności rodziców. Szkodliwość procedury zapłodnienia pozaustrojowego wynika z wyjęcia ludzkich gamet i rozwijającego się zarodka z naturalnego oraz optymalnego środowiska, jakim jest organizm matki, do sztucznych i w istocie bardzo prymitywnych warunków laboratoryjnych, w których zostaje zaburzony jego prawidłowy rozwój. Wiele mechanizmów powstawania lub dziedziczenia zaburzeń genetycznych wywołanych ART/IVF nie jest poznana, toteż ochrona przed ich skutkami nie jest jeszcze możliwa.

Ogromny niepokój, a niejednokrotnie nawet zdecydowany sprzeciw przedstawicieli świata nauki z wielu krajów, wzbudziły eksperymenty modyfikacji genetycznej przeprowadzone w Chinach na dzieciach w fazie embrionalnej. W tym

celu wykorzystano system edytowania genów CRISPR/cas9, który pozwala na eksperymenty nacinania DNA w dowolnym miejscu genomu dla usuwania lub wbudowywania tam fragmentów DNA. W lutym 2016 roku brytyjski urząd ds. płodności i embriologii wyraził zgodę na użycie tej techniki do badań naukowych na ludzkich embrionach, które nie zostały wykorzystane podczas zabiegów ART/IVF. Oznacza to niegodziwe uprzedmiotowienie człowieka w najwcześniejszym stadium jego rozwoju przez selekcję embrionów przed implantacją do macicy i wykorzystanie jego materiału do produkcji komórek macierzystych. Otwiera również możliwości manipulacji samym DNA, a nawet projektowania człowieka.

Co do systemu CRISPR/cas9 brakuje danych w zakresie bezpieczeństwa genetycznego. Nieznana jest też specyfika tego systemu względem genomu człowieka. Nie można wykluczyć, że stosowanie systemu CRISPR/cas9 doprowadzi do trwałego i nieodwracalnego uszkodzenia różnych regionów genomu człowieka. Zastosowanie systemu CRISPR/cas9 do procedury zapłodnienia pozaustrojowego stanowi kolejny przykład błędnego i skrajnie nieodpowiedzialnego zastosowania narzędzia współczesnej biotechnologii do modyfikowania genetycznego człowieka. Jedną z konsekwencji powstawania zaburzeń w genomie człowieka i jego epigenetycznym oprogramowaniu jest możliwość przekazywania ich kolejnym pokoleniom.

Budzi zaniepokojenie, że istotny dla ukształtowania tożsamości człowieka i niezwykle złożony system biologiczny, jakim jest genom człowieka, nie podlega w Polsce ochronie prawnej. Zespół

Dla twojej miłości odwracam sprawiedliwe kary, na które ludzkość zasłużyła.

ekspertów ds. bioetycznych Konferencji Episkopatu Polski zwraca uwagę na niezwykle ważną kwestię ochrony prawnej ludzkiego genomu, który stanowi dziedzictwo ludzkości. Ochrona genomu człowieka to w istocie nasze zobowiązanie wobec przyszłych pokoleń Polaków. Zespół ekspertów KEP uznaje za palącą

potrzebę podjęcia przez parlament prac nad pełną ochroną prawną genomu człowieka w Polsce. Najnowsze, wspa- niałe zdobycze współczesnej biotechno- logii nie mogą nigdy być wykorzystywa- ne przeciwko człowiekowi.

ZESPÓŁ DS. BIOETYKI KEP

Przekaz **1% podatku**
na operację rączki Szymonka

KRS: 0000303590

Cel szczegółowy 1%
Nykiel-Fronia Szymon (240-416)

Przekaz **1% podatku**
na **leczenie KRZYSIA NOWICKIEGO**
(małego parafianina z ul. Białowieskiej)

KRS: 0000037904

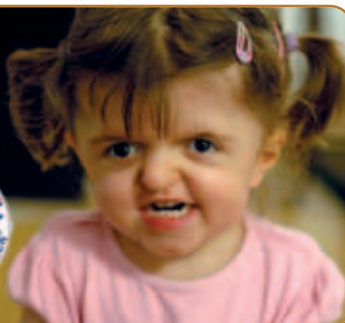
Cel szczegółowy 1%: 16847 NOWICKI KRZYSZTOF

Przekaz **1% podatku**
na **leczenie MAI WIKTORII KLUCZNIK**

(wnuczki p. Teresy Przewoźny, polonistki, b. dyrektor SP 3)

KRS: 0000037904

Cel szczegółowy 1%
KLUCZNIK MAJA WIKTORIA 9949

**ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 1
WE WROCŁAWIU**
ul. Słubicka 29/33

TECHNIKUM nr 1

- ✓ technik informatyk
- ✓ technik optyk
- ✓ technik handlowiec
- ✓ technik przemysłu mody
- ✓ technik organizacji reklamy

**ZASADNICZA
SZKOŁA ZAWODOWA nr 10**

- ✓ sprzedawca
- ✓ krawiec

DRZWI OTWARTE
08.04.2016 10:00-16:00
09.04.2016 10:00-13:00
www.zs1.wrocl.pl

facebook DOLNY ŚLĄSK

3. niedziela wielkanocna 10 kwietnia

Tobie chwała, Synu Boży,
Pierworodny wśród umarłych,
światło nigdy nie gasnące
i radości czysty źródło.
Jesteś naszym prześlaniem
wobec Ojca wszechmocnego,
swoją krwią obmyłeś grzesznych,
pojednałeś niebo z ziemią.
Pomóż nam, prosimy, Panie,
spełniać Twoją Ewangelię,
żyjąc w zgodzie i miłości,
która źródłem jest pokoju.

Dz 5, 27b-32.40b-41

Cierpienie dla imienia Jezusa

Ps 30

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś
Śpiewajcie psalm, wszyscy miłujący Pana
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę,
a Jego łaska przez całe życie.

Ap 5, 11-14

Chwała Baranka

Alleluja

Zmartwychwstał Chrystus, który wszystko
stworzył i zlitował się nad ludźmi.

J 21, 1-19

Trzecie zjawienie się Zmartwychwstałego
apostołom

4. niedziela wielkanocna 17 kwietnia

Minęły cienie i mroki nocy,
światło jaśnieje nowego życia,
bo Dobry Pasterz, zabity dla nas,
wyszedł promienny ze swego grobu.
Przecierpiał mękę na drzewie krzyża,
obmył grzeszników we krwi i wodzie,
co wypłynęła jak źródło ożywczy
z serca przez włócznię ugodzonego.
Niech zmartwychwstanie Bożego Syna
będzie nadzieją dla wszystkich ludzi,
nastąpi bowiem królestwo łaski,
w którym Zbawiciel obdarza szczęściem.

Dz 13, 14.43-52

Apostołowie zwracają się do pogan

Ps 100

My ludem Pana i Jego owcami
Wiedziecie, że Pan jest Bogiem,
On sam nas stworzył.
Jesteśmy jego własnością,
Jego ludem, owcami Jego pastwiska.

Ap 7, 9.14b-17

Baranek będzie ich pasł i prowadził ich
do źródeł wód życia

Alleluja

Ja jestem dobrym Pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie znają.

J 10, 27-30

Jezus daje swoim owcom życie wieczne

**Uroczystość św. Wojciecha,
biskupa i męczennika,
głównego patrona Polski
23 kwietnia**

O witaj, mężu dostoyny,
pomiędzy niebian chórami,
wysłuchaj nasze modlitwy
i Boga z nami uwielbiaj!
Zasiałeś ziarno cierpieniem
i mocą krwi twojej wzeszło,
niech w świetle Ojca dojrzewa,
by nim się Kościół radował.
Gdy Bogu chwałę oddając
sławimy ciebie, Wojciechu,
dopomóż iść Twoim śladem,
by z tobą cieszyć się w niebie.

Dz 1, 3–8

Apostołowie świadkami Jezusa

Pś 126

Kto we łzach sieje, żąć będzie w radości
Idą i płaczą,
niosąc ziarno na zasiew,
lecz powrócą z radością,
niosąc swoje snopy.

Flp 1, 20c–30

Moim życiem jest Chrystus

Alleluja

Kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną,
a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa.

J 12, 24–26

Ziarno, które obumrze, przynosi plon obfity

**5. niedziela wielkanocna
24 kwietnia**

Niech wiara, pokój i nadzieja
napelnią dusze Twoich uczniów,
by mogli głosić wobec świata,
że powróciłeś w blasku chwały.
Niebawem skończy się wędrówka
i dzięki Twemu zmartwychwstaniu
wejdziemy w progi domu Ojca,
byś tam wieczerzał razem z nami.

Dz 14, 21–27

Bóg działa przez ludzi

Pś 145

Będę Cię słauił, Boże mój i Królu
Pan jest łagodny i miłosierny,
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
Pan jest dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkim,
co stworzył.

Ap 21, 1–5a

Bóg otrze wszelką łzę

Alleluja

Daję wam przykazanie nowe,
abyście się wzajemnie miłowali,
jak Ja was umiowałem.

J 13, 31–33a.34–35

Przykazanie nowe

Jubileusz 50-lecia „Cantileny”

„Cantilena” ma już 50 lat! Z tej okazji zaplanowaliśmy dla naszych słuchaczy ciekawy program obejmujący cały 2016 rok. Wśród wielu wydarzeń muzycznych można wyróżnić trzy główne, na które już dziś serdecznie państwa zapraszamy.

Pierwsze z nich to koncert galowy VI Międzynarodowego Festiwalu Chóralnego Vratislavia Sacra (3–5 czerwca 2016), który będzie w całości poświęcony jubileuszowi „Cantileny”.

Usłyszą państwo utwory wykonane przez chór 50 lat temu podczas pierwszego koncertu, a także wiele innych ciekawych propozycji z naszej przebogatej biblioteki.

Drugie wydarzenie to spotkanie chórów w ramach projektu „Głosy i ścieżki Europy”. Ten międzynarodowy projekt powstał dla uczczenia setnej rocznicy wybuchu I wojny światowej. W latach 2014–2018 co roku w innym mieście odbywają się spotkania i koncerty chórów z Francji, Bośni, Belgii, Rumunii i Węgier. W ostatnim tygodniu lipca 2016 zapra-

szamy do Wrocławia, zaplanowano wiele atrakcji i niespodzianek dla słuchaczy.

I wreszcie trzecie wydarzenie – koncert hymnów i pieśni patriotycznych, który zaplanowano na 11 listopada 2016.

Pieśni żołnierskie i patriotyczne stanowią od lat nasz główny znak rozpoznawczy, chcemy tym właśnie koncertem podziękować naszym słuchaczom, że wciąż chętnie i licznie gromadzą się na naszych koncertach „na patriotyczną nutę”.

Pomiędzy tymi wydarzeniami będzie wiele innych muzycznych spotkań. Zapraszamy! Tymczasem ostro szlifujemy formę, w końcu niecodziennie ma się 50 lat!

CANTILENA

Nasza „Cantilena”

Gdy człowiek u schyłku życia sięga pamięcią do swych przeżyć, dokonuje weryfikacji zdarzeń życiowych, oceny tego, czym żył, czym się pasjonował i co ukształtowało jego osobowość, a szczególnie wrażliwość na piękno.

Od dziecka przejawiałem miłość do śpiewu i w pewnych okresach moich studiów politechnicznych pobierałem naukę śpiewu solowego. Żona moja była pedagogiem fortepianu. To umiłowanie muzyki połączyło nas.

Gdy trafiłem w pewnym momencie do „Cantileny”, mieliśmy już wtedy dwóch synów. Moja żona wykazała dużo zrozumienia, bowiem nie protestowała przeciw mojemu angażowaniu się w chór. Należy zresztą podkreślić, że w tamtym czasie większość żon chórzystów wypełniała rolę

wyrozumiałych, wspomagających „kibiców”. To wpływało korzystnie na atmosferę pracy zespołu i sprzyjało osiągnięciu licznych sukcesów. Mogliśmy brać udział w wielu konkursach i festiwalach, w tym także za granicą. Nasze występy i sukcesy dostarczały nam wiele radości i satysfakcji.

Muzyka chóralna, zarówno świecka jak i religijna, której chętnie poświęciliśmy część naszego życia, była źródłem niezapomnianych przeżyć.

EUGENIUSZ I BARBARA LITMANOWSCY

Wspomnienia byłego chórzysty

Wieloletnią aktywność w „Cantilenie” zakończyłem ponad 10 lat temu. Setki godzin spędzonych na próbach, konkursach i festiwalach, w drodze na krajowe i zagraniczne występy. To, co przeżyliśmy w zespole i z zespołem, pozostało w nas i jest nam drogą.

W okresie mej aktywności w zespole uczestniczyłem w kilkuset koncertach, konkursach, festiwalach i nagraniach. Udane, rzęsiście oklaskiwane występy, zdobywane laury i wysoko oceniane nagrania dawały każdemu z wykonawców wiele radości i satysfakcji stanowiących nagrodę za rzetelną pracę na próbach. Przeżyć towarzyszących udanym występom oraz uczestnictwu w ważnych uroczystościach i wydarzeniach było wiele i żałować należy, że nikt ich na piśmie nie utrwalił. W tym miejscu ograniczę się tylko do niektórych wspomnień

W trakcie pobytu na Łotwie zespół nasz, prowadzony przez Stanisława Rybarczyka, występował w niewielkiej miejscowości Talsi. Wśród obecnych na koncercie znalazła się niewielka grupa miejscowych Polaków, przeważnie w podeszłym wieku. Po koncercie rodacy nie chcieli wypuścić nas z sali, traktując nasz przyjazd do Talsi niemal jak święto: dla wielu z nich byliśmy pierwszymi Polakami z kraju, których zobaczyli po raz pierwszy od 1939 r. Niektórzy z nich płakali, my też byliśmy wzruszeni.

Równie wzruszające było spotkanie chóru z młodzieżą polską uczęszczającą

do szkoły w pobliżu Wilna. „Cantilena”, prowadzona przez prof. Tadeusza Zatheya, dała koncert polskich pieśni patriotycznych. Po koncercie na estradę wszedł chór uczniów, naszych młodych rodaków, prezentując podobny do naszego repertuar. Z tą różnicą, że my śpiewaliśmy po dwie, najwyżej trzy zwrotki, a oni po 8-10 zwrotek, o których istnieniu nikt z nas nie miał pojęcia.

Innym razem w czasie pobytu na tournée w Austrii zatrzymaliśmy się w pensjonacie. Należał on do rodziny, w której było jedenaścioro dorosłych dzieci tworzących chór. Bardzo szybko znaleźliśmy z nimi wspólny język, a nawet wspólny repertuar. Pojawiła się też propozycja zorganizowania wspólnego koncertu, do czego niestety nie doszło. A szkoda.

ANDRZEJ ORYŃSKI

KAMERALNY CHÓR MĘSKI „CANTILENA”

zaprasza kandydatów
w każdy wtorek o godz. 19.00 –
klasztor oo. karmelitów bosych,
ul. Ołbińska 1

Przyjdź! Czekamy na Ciebie!

6. niedziela wielkanocna

1 maja

Pójdźcie, wszystkie narody,
wysławiać wielkość Boga,
Jego święty majestat
i dobroć niepojętą.
Dnia trzeciego zmartwychwstał
Zwycięzca zła i śmierci,
odtąd żyje na wieki
i trwa w Kościele swoim.

Dz 15, 1–2.22–29

Dekret soboru jerozolimskiego

Ps 67

Niech wszystkie ludy sławią Ciebie, Boże

Niech Bóg się zmiłuje nad nami
i nam błogosławi,
niech nam ukaże pogodne oblicze.
Aby na ziemi znano Jego drogę,
Jego zbawienie
wśród wszystkich narodów.

Ap 21, 10–14.22–23

Miasto święte

Alleluja

Jeśli Mnie kto miłuje,
będzie zachowywał moją naukę,
a Ojciec mój umiłuje go
i do niego przyjdziemy.

J 14, 23–29

Duch Święty nauczy was wszystkiego

Uroczystość NMP Królowej Polski

3 maja

Jakimi oddać słowami
bogactwo Twojej dobroci,
za którą Cię nazywamy
najlepszą Matką Ojczyzny?
Gdy ciężkie winy przeszłości
podały naród niewoli,
z dawnego błędu ratując,
na wolność Tyś go wywiodła.
Królową jesteś pokoju,
więc uproś pokój ludowi,
oddalaj spory i wojnę,
otaczaj wszystkich opieką.

Ap 11, 19a; 12, 1.3–6a.10ab

Wielki znak ukazał się na niebie

Jdt 13

Tyś wielką chlubą swojego narodu

Twoja ufność nie zatrze się aż na wieki
w sercach ludzkich wspominających
moc Boga. Niech Bóg to sprawi,
abyś była wywyższona na wieki.

Kol 1, 12–16

Bóg nas przeniósł
do królestwa swojego Syna

Alleluja

Jezus powiedział do ucznia:
„Oto Matka twoja”
i od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

J 19, 25–27

Oto Matka twoja

Akcja Muvalia – podziękowania

Na początku każdego roku w naszej parafii organizowana jest „Akacja Muvalia”, charytatywna kwesta na rzecz dzieci z Indii. Muvalia to miasteczko w Indiach, gdzie ojcowie misjonarze werbiści prowadzą szkołę, której pomagamy.

Uczęszczające do niej dzieci ubogich rolników potrzebują praktycznie wszystkiego: zeszytów, przyborów szkolnych, a niejednokrotnie także przyzwoitego jedzenia. Również sama szkoła wymaga wsparcia. Dlatego pieniądze, które co roku zbiera w ramach akcji nasza parafialna wspólnota „Lew Judy”, przeznaczone są na taką pomoc jak: zakup i instalacja pompy wodnej, montaż moskitier w oknach szkoły, zakup ryżu dla dzieci.

W tym roku, dzięki Waszej hojności zebraliśmy 8265 zł, kwotę niemal identyczną jak w zeszłym roku. Udało się to także dzięki zaangażowaniu darczyńców, którzy ufundowali 40 ciast, wiele obrazów, książek, porcelany, szkła, biżuterii i zabawek. Pojawiły się także rzeczy bardzo nietypowe, jak choćby prawdziwy samowar.

Pieniądze już zostały przekazane dyrektorowi szkoły, Ojcu Adaikaili, który rozdzieli je na najpilniejsze potrzeby szkoły i jej uczniów. Oto fragment listu, jaki w poprzednim roku napisał do nas Ojciec Adaikaila:

„Wiem, że wielu darczyńców nie mając samych wiele, poświęciło się, żeby pomóc najbardziej potrzebującym i jestem pewien, że Pan Bóg im to wielokrotnie wynagrodzi. Chcę podkreślić, że Wasze dary serca zostały przeznaczone na pomoc najbardziej potrzebującym mieszkańcom Indii, którzy codziennie walczą o zaspokojenie swoich podstawowych potrzeb. Ten dar również na pewno wpłynie na wzrost wiary chrześcijańskiej w tym rejonie oraz na lepszą przyszłość biednych dzieci plemiennych. Poproszę dzieci, aby modliły się o pomyślność

darczyńców i one obiecały to robić z radością. Z mojej strony pamiętam o Was i modłę się za Was codziennie podczas Mszy św. i proszę, żeby Pan Was pobłogosławił szczęściem, dobrym zdrowiem i długim życiem”.

My także serdecznie wszystkim Wam dziękujemy. Bóg zapłać!

ALDONA KUCNER, PIOTR ROTTE
WSPÓLNOTA „LEW JUDY”

Przeznacz 1% podatku na
Stowarzyszenie „Lew Judy”

KRS: 0000492530

Przeznacz 1% podatku na
Polskie Stowarzyszenie
Obrońców Życia Człowieka

KRS: 0000140437

Przeznacz 1% podatku

FUNDACJA
Wrocławskie
Hospicjum
dla Dzieci

www.hospicjum.wroc.pl

KRS: 0000287982

Przeznacz 1% podatku na
Obłockie Duszpasterstwo
Młodzieży „NINIWA”

KRS: 0000365792

www.niniwa.org

Niedziela hospicyjna

W trzecią i czwartą niedzielę Wielkiego Postu odbyła się kwesta XI Niedzieli Hospicyjnej. Ogółem w 63 parafiach Wrocławia zebrano 157 378,40 zł.

Jak co roku, wolontariusze z Gimnazjum nr 1 włączyli się w to dzieło. Kwestowaliśmy w dziewięciu wrocławskich parafiach; było nas czterdzieścioro. W parafii NMP Królowej Pokoju zebraliśmy 6704,98 zł; dało to naszej parafii trzecie miejsce w skali miasta.

Po wielkim trudzie, jakim jest organizacja tak dużej zbiórki, przychodzi zadowolenie, bo to dzieło kontynuowane od jedenastu lat rozwija się i wzrasta.

Składamy serdeczne „Bóg zapłać” wszystkim hojnym ofiarodawcom za uczynek miłosierdzia dla chorych. Wszystkie pieniądze zebrane w ramach kwesty są przeznaczone na potrzeby chorych, ponieważ wszyscy wolontariusze pracują społecznie.

Fundacja Hospicyjna prosi także o 1% podatku:

KRS 0000112338

Darowizny na rzecz Fundacji można wpłacać na konto bankowe:

63 1020 5242 0000 2802 0153 2605

WOLONTARIAT ŻYCZLIWI Z GIMNAZJUM NR 1

Wniebowstąpienie Pańskie

8 maja

Królu odwieczny wszechświata
i Zbawco całej ludzkości,
Twoje zwycięstwo nad śmiercią
otwarło łaski podwoje.
Dzisiaj wstępujesz do nieba,
by zasiąść z Ojcem na tronie;
On Ci na wieki przekazał
władanie wszelkim stworzeniem.
Drżą aniołowie zdumieni
odmianą losu człowieka:
ciało obmyte z przewiny
króluje w Słowie Wcielonym.

Dz 1, 1–11

Uniósł się w ich obecności w górę

Ps 47

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków,
Pan wstępuje przy dźwięku trąby.
Śpiewajcie psalmy Bogu, śpiewajcie,
śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie.

Ef 1, 17–23

Bóg posadził Chrystusa po swojej prawicy

Alleluja

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody,
Ja jestem z wami po wszystkie dni
aż do skończenia świata.

Łk 24, 46–53

Jezus został uniesiony do nieba

Uroczystość św. Stanisława

9 maja

Niech cała Polska wysławia
pieśnią wesela i chwały
pasterza, który swe życie
oddał dla dobra owieczek.
Za sprawiedliwość dla wszystkich,
wolność Kościoła Bożego
i godność ludzi krzywdzonych
umarł pod mieczem monarchy.
Niech święta krew męczennika
wiarę umacnia w narodzie,
niech pokój pełen nadziei
sercom w rozterce przywraca.

Dz 20, 17–18a.28–32.36

Duch Święty ustanowił biskupów,
aby kierowali Kościołem Bożym

Ps 100

My ludem Pana i Jego owcami

Wiedźcie, że Pan jest Bogiem,
On sam nas stworzył,
jesteśmy Jego własnością,
Jego ludem, owcami Jego pastwiska.

Rz 8, 31b–39

Nic nas nie odłączy od miłości Chrystusa

Alleluja

Ja jestem dobrym pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie znają.

J 10, 11–16

Dobry pasterz daje życie za owce

KWIECIEŃ

INTENCJA OGÓLNA

Aby rolnicy indywidualni otrzymywali należyte wynagrodzenie za swoją cenną pracę.

INTENCJA EWANGELIZACYJNA

Aby chrześcijanie w Afryce dawali świadectwo miłości i wiary w Jezusa Chrystusa pośród konfliktów polityczno-religijnych.

INTENCJA PARAFIALNA

Aby Chrystusowe zwycięstwo nad śmiercią było nieustanną radością, nadzieją i mocą w apostołstwie miłosierdzia.

MAJ

INTENCJA OGÓLNA

Aby we wszystkich krajach świata kobiety były traktowane z szacunkiem i czcią oraz by doceniano ich niezbędny wkład w życie społeczne.

INTENCJA EWANGELIZACYJNA

Aby w rodzinach, wspólnotach i grupach rozpowszechniał się zwyczaj odmawiania różańca w intencji misji i pokoju.

INTENCJA PARAFIALNA

O nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego z naszej parafii.

List z Madagaskaru

W ubiegłym roku zaadoptowaliśmy dwóch misjonarzy oblatów z Madagaskaru: o. Krzysztofa Koślika i o. Piotra Komana. Pamiętaliśmy o nich w modlitwie, a na święta Wielkanocne wysłaliśmy do o. Krzysztofa list i życzenia. Do życzeń dołączyli się uczniowie innych klas, kartka wyszła dość pokaźna. Wysłaliśmy ją i z niecierpliwością czekaliśmy na odpowiedź. Trochę

martwiliśmy się, czy kartka dotrze do celu, czy ojciec Krzysztof będzie miał czas na napisanie listu do nas?

Czas mijał, czekaliśmy i.... HURA! Nareszcie! Czytaliśmy list i oglądaliśmy zdjęcia wiele razy. Postanowiliśmy też podzielić się nim z Wami. Oto on!

EKIPA MISYJNA
Z UL. WEJHEROWSKIEJ 28 (ECDIE)

Szczęść Boże!

Witajcie drodzy młodzi przyjaciele!

Pragnę podzielić się z Wami częścią mojej posługi na Madagaskarze.

4 grudnia 2015 minął rok, od kiedy zamieszkałem na Czerwonej Wyspie. Moja „przygoda” rozpoczęła się w stolicy – Antananarivo od nauki języka malgaskiego. Jest to język bardzo trudny. Trudność jeszcze większa jest taka, że ciągle uczę się go z języka francuskiego. Przez kilka miesięcy każdego dnia uczyła mnie go pani Elisabeth, bardzo sympatyczna pani, która kiedyś była wykładowcą na miejscowym uniwersytecie i która uczyła wielu polskich misjonarzy i misjonek.

Po skończonym kursie językowym, od 1 czerwca 2015 roku, nasz przełożony

skierował mnie do pracy na misji w Mahanoro. Z wielkiego miasta przeniosłem się do małej miejscowości nad Oceanem Indyjskim. Od naszej misji (naszego klasztoru) mamy nad ocean dosłownie 150 metrów. Idę spać i wstaję przy szumie fal. Dodam jeszcze, że wprawdzie woda jest czysta i ciepła, to nie można się w nim kąpać. Chyba, że tylko jeden i ostatni raz. Ocean jest bardzo niebezpieczny, głęboki i pływają w nim rekiny.

W Mahanoro jestem odpowiedzialny za pracę w buszu (dla wyjaśnienia dodam, że w Mahanoro znajduje się nasza misja – dom, gdzie również jest duża parafia; a do niej należy ponad 120 wiosek wraz z kościołami). Mój sektor w buszu liczy 36 wiosek. Jestem tam takim „pro-

boszczem”. Do najbliższego kościoła mam około 20 km, do najdalszego około 65 km. Prawie wszystko pokonuję pieszo, bo w buszu nie ma dróg, są góry, rzeki, puszcza i pola ryżowe. Czasami ścieżka się kończy i trzeba przejść przez rzekę (jeśli jest mała i bezpieczna, taka do pasa), a czasami przepłynąć małą łódeczką wyłobioną z drzewa (coś podobnego do kajaka). W tej części, gdzie jestem odpowiedzialny za busz (czyli 36 kościołów), księdza nie było prawie trzy lata.

Staram się odwiedzać te wspólnoty dość często, choć to bardzo trudne. Robię wtedy tak zwane „tournee”, czyli przygotowuję program i robię dwutygodniową wyprawę. Każdego dnia, po kilkugodzinnym marszu w upale, zatrzymuje się w jednej wiosce. Tam korzystam z gościny tubylców. Biorę „prysznic” w górskiej rzece i robię pranie. Śpię tam, gdzie mnie położą, i jem to, co mi podają (w buszu nie ma prądu, wody płynącej z kranu i sklepów takich jak „Biedronka”).

Głównym daniem jest zawsze ryż, a do tego ugotowane różne liście. Czasami, tak od święta, jest ryba albo jakieś mięso. No i oczywiście pyszne owoce. Domy, a raczej domki, wykonane są w całości z drzewa ravenali. Stoją na półmetro-

wych palach. Pod podłogą, czyli w tej przestrzeni, mieszkają czasami kury i kaczki. Tacy sympatyczni sąsiedzi. Ale to jest rzadko, bo nie wszystkich na nie stać. Czasami w porze deszczowej z dachu na głowę leje się woda. Lepsze to niż szczyry czy komary, które nie pozwalają w nocy spać. W niektórych domkach są nawet łóżka. Jak dla mnie trochę za krótkie, a zamiast materaca są worki wypchane trawą.

Ludzie są bardzo wdzięczni, że przychodzę do nich z sakramentami, katechezą i pomocą medyczną. Dla przykładu podam kilka liczb. W czasie tylko jednej mszy świętej ochrzciłem ponad 80 dzieci i dorosłych, pobłogosławiłem 8 małżeństw i udzieliłem Pierwszej Komunii świętej około 50 osobom. I tak bywa dosyć często.

Tak w skrócie wygląda moja praca misyjna w buszu. Kiedy wrócę do Mahanoro, czekają na mnie już inne obowiązki: posługa wśród skautów, wszelkie prace przy domu (np.: dbanie o ogród, naprawa dachu, sprzątanie, drobne naprawy samochodu itp., itd.) no i oczywiście przygotowanie się do kolejnego „tournee”.

Moje drugie święta Bożego Narodzenia na Madagaskarze spędziłem w buszu. 14 grudnia wyruszyłem na „tournee”. Od 23 do 25 grudnia zatrzymałem się w jednej wiosce, która dużo wcześniej była wyznaczona jako miejsce świętowania. Przybyła tam większość chrześcijan z mojego sektora. 23 grudnia rozpocząłem dla nich „mini” rekolekcje. Katechezy, konferencje, przygotowanie

do sakramentów, nabożeństwa, spowiedź. 24 grudnia po zwykłej kolacji, bez opłatka, białego obrusu i wszystkiego tego, co w naszej polskiej tradycji jest oczywiste, wyruszyliśmy z centrum wioski w procesji z zapalonymi świecami i śpiewem do kościoła (a raczej szkoły – jest trochę większa i mogła pomieścić więcej ludzi; dzień wcześniej trochę ją rozbudowaliśmy; rozebraliśmy boczą ścianę i poszerzyliśmy ją bambusami, które przykryliśmy liśćmi z ravenali).

Po pasterce, która trwała ponad 3 godziny, były saho, czyli zabawa. Malgasy z różnych wiosek wykonują wtedy tańce, śpiewają, grają na swoich instrumentach, recytują swoje wiersze. 25 grudnia około godz. 9.00 rano Msza święta była już na dworze. Nasz „kościół” okazał się za mały. Nie było śniegu, mocno przygrzewało słońce. Po obiedzie, na miejscowym boisku odbyły się rozgrywki

w piłkę nożną. A wieczorem do samego rana znowu saho. Większość bawiła się do rana. Ja tak długo nie zostałem, bo wczesnym rankiem trzeba było wyruszać do kolejnej wioski. Na misję w Mahanoro wróciłem 27 grudnia popołudniu.

Jestem bardzo szczęśliwy, że mogę być na Madagaskarze, choć to jeden z najbiedniejszych krajów na świecie. Wielu rzeczy po prostu nie ma. Nie ma wielkich centrów handlowych, sal kinowych, McDonaldów..., ale doświadczam tego, że ludzie są bardzo szczęśliwi. Na każdym kroku widzę uśmiech na ich twarzach. Madagaskar i jego mieszkańcy są piękni!

Pozdrawiam Was serdecznie i zapraszam na Czerwoną Wyspę!

Niech was Pan Bóg błogosławi. Dobrze że jesteście!

O. KRZYSZTOF KOŚLIK OMI

Przeznacz 1% podatku
na misję obłackie

**Stowarzyszenie
Obłacka Pomoc Misjom
„Lumen Caritatis”**

KRS: 0000327951

Może największy wstyd odczujemy po śmierci?

**Jeszcze się kiedyś rozsmucę,
Jeszcze do Ciebie powrócę,
Chrystusie...**

**Jeszcze tak strasznie zapłacę,
Że przez łzy Ciebie zobaczę,
Chrystusie...**

**I taką wielką żałobą
Będę się żalił przed Tobą,
Chrystusie...**

**Że duch mój przed Tobą klęknie
I wtedy serce mi pięknie,
Chrystusie...**

Ten piękny utwór Juliana Tuwima, dla którego Chrystus był życiowym, bolesnym pytaniem, jest punktem wyjścia do naszych rozważań o wstydzie. Wstydzie w odniesieniu do Boga. Zadanie stawiane w tym cyklu świadectw dotyka bowiem najgłębszego sensu naszej wiary.

Kto wie, czy nie największy wstyd w naszym życiu odczujemy już po śmierci? Widząc oblicze miłosiernego Chrystusa, zapłacemy z żalu i wstydu, wstydu wobec samego siebie, jak Piotr płaczący po trzykrotnym zaparciu się Pana. Wstydu z powodu tych wszystkich momentów, kiedy się Go wstydziliśmy, kiedy byliśmy w gronie szyderców albo beczynnych gapiów. Co więcej, wstydu za te wszystkie chwile znane tylko nam i Bogu, kiedy we wnętrzu swego serca wzgardziliśmy Jego łaską i miłością.

Postawa Piotra jest tutaj znamienna. Wstydził się Jezusa ze strachu o własny los, o własne życie. Zataił przyjaźń z Nim, bo przypuszczał, że przyznanie się do niego może go drogo kosztować. Za tym wstydem był strach, że i jego zaliczą do towarzyszy Jezusa.

Jeśli dziś wstydzę się przyznać do Jezusa, stoi za tym moja wyrachowana kalkulacja, że to się nie opłaca, bo ktoś mnie wyśmieje, wykluczy, odrzuci.

Po zaparciu się Pana zostaje jednak jeszcze bardziej dojmujący ból przeżywający serce. Poczucie, że odrzuciło się coś wspaniałego, coś wielkiego, coś, co przerasta wszystkie nasze ziemskie sprawy, coś, co jest dla mnie ratunkiem i rozwiązaniem zagadek, pytań, niepewności. Z mojej perspektywy – to właśnie te kolejne małe czy większe odmowy

przyznania się do Boga, te kwaśne kompromisy z własnym sumieniem budowały coraz bardziej dominujące poczucie, że następnym razem tego nie zrobię, czas powiedzieć dość, przy kolejnej okazji będę silniejszy.

Zapytasz może: Jakie kompromisy? Jakie sytuacje? Mamy ich na szczęście wiele (na szczęście, bo te sytuacje wyboru są dla nas zbawienne, dają nam możliwość kształtowania własnej postawy, poznawania swego człowieczeństwa, nawet jeśli nas nieraz sporo kosztują w wymiarze finansowym, rodzinnym, czy społecznym). W pracy – w wymiarze rzetelności, uczciwości, niezgody na małe i większe oszustwa i matactwa.

W życiu rodzinnym – w kontekście stawiania w prawdzie o sobie przed żoną, dziećmi. Jestem taki, jakim mnie widzicie – nieraz zagniewany, nieuprzejmy, szorstki, czasami niesprawiedliwym, ale jest mi potem za to wstyd, chcę się przyznać do moich małości i walczyć dalej o lepszą atmosferę w domu.

Dlatego klękamy razem do wieczornej modlitwy, by choć w krótkich słowach wspólnie prosić Ojca niebieskiego, żeby przebaczył nam nasze winy, jak i my przebaczymy naszym winowajcom. W społeczeństwie – w wymiarze troski o dobro wspólne, o los naszej ojczyzny, miasta, osiedla. To wszystko powinno iść z sobą w parze. Muszę nieustannie walczyć o spójność mojego życia. Moje myśli decydują o moich słowach. Moje słowa decydują o moich działaniach. Moje działania kształtują we mnie nawyki. Nawyki budują mój charakter, a charakter kształtuje moje jutro i wieczność.

Co nas umacnia w trwaniu przy Chrystusie? Siłę daje łaska Boża płynąca z wiary. Wiara wymaga jednak troski i walki o relację. Nie bez powodu słowo „religia” oznacza relację, więź. Być więc religijnym, to pozostawać w relacji, w więzi z Bogiem, w zażyłej przyjaźni, okazywać Bogu drobne codzienne gesty czułości. Od znaku krzyża po przebudzeniu po ostatnią myśl przed zaśnięciem. Zaprosić Go do siebie, do swoich spraw. To sprawia, że zaczynamy z nim przebywać.

Tak jak nam obiecał – nie zostawia nas samych. Gdy zapraszamy Go do nas, przychodzi z umocnieniem do dalszej walki. Ta troska o przyjaźń sprawia, że w momencie próby coraz bardziej wstydem jest się wstydzić Jego, Przyjaciela. Jaka bowiem wielka szkoda, jaka bowiem wielka żalność, gdy ze strachu lub wstydu schodzę z tej godnej i wielkiej drogi, jaką jest sam Jezus.

**I taką wielką żałobą
Będę się żalił przed Tobą,
Chrystusie...**

**Że duch mój przed Tobą klęknie
I wtedy serce mi pięknie,
Chrystusie...**

Na koniec zachęcam Cię, przywołując słowa św. Josemarii Escrivy – nie wstydz się powiedzieć Chrystusowi: Panie, oto jestem, wierny jak pies albo jak osiołek, który nie kopnie tego, kto go kocha (*Kuźnia*, 73).

ALEKSANDER I MAGDALENA JUNIKOWIE

Drodzy mali misjonarze!

Dzisiaj zabieram Was w kolejną daleką i fascynującą podróż – na wyspę, która miliony lat temu oderwała się od Afryki i stała się czwartą największą wyspą świata.

Poznacie kraj otoczony złocistymi plażami, porośnięty trawiastym płaskowyżem, z wulkanami, nieprzeniknionymi lasami równikowymi i ogromnymi baobabami. Kraj, który fascynuje bogactwem smaków i kolorami kwiatów:

storczyków, fiołków i mimoz. Kraj zdumiewający i bardzo różnorodny.

To kraj, w którym pracują misjonarze, również Oblaci Maryi Niepokalanej.

Zapraszamy do naszego Pociągu Misyjnego (nie zapomnijcie o naszych umownych biletach – modlitwie za misjonarza!) i życzymy przyjemnej podróży!

WERONIKA

MADAGASKAR

Madagaskar to czwarta co do wielkości wyspa świata położona w zachodniej części Oceanu Indyjskiego, u południowo-wschodnich wybrzeży Afryki. Stolicą Madagaskaru jest Antananarywa.

Ze względu na kolor ziemi kraj jest nazywany Czerwoną Wyspą.

Bezpośrednia odległość pomiędzy Wrocławiem a Madagaskarem wynosi 8347 km.

Mieszkańcy są nazywani Malgaszami i jest ich ponad 21 mln. Językiem urzędowym jest malgaski oraz francuski, ale francuski zna tylko 20% ludności.

Większość mieszkańców Madagaskaru zajmuje się rolnictwem. Najczęściej uprawia się maniok, ryż, kukurydzę, kawę, goździki i wanilię. Klimat tutaj jest tak dobry, że ryż rośnie prawie przez cały rok, dlatego stanowi główne pożywienie.

Na wyspie żyją zwierzęta i rosną rośliny, których nigdzie indziej nie ma. Są tu palmy i ogromne baobaby. Jest wiele gatunków lemurów. Jeden z nich to lemur nocny – jest nieco większy od myszki, a potrafi przeskoczyć nawet 2 metry. Jest też mnóstwo gatunków żab i kameleonów.

Madagaskar należy do najbiedniejszych krajów świata, dlatego dla wielu malgaskich dzieci szkoła pozostaje jedynie w strefie marzeń.

KUCHNIA MAŁEGO MISJONARZA

Blok czekoladowy

Bagaż misjonarzy powracających z Madagaskaru pachnie Afryką – wanilią, cynamonem, kakao. Przypraw tych używa się do wyrobu lodów waniliowych, płatków cynamonowych czy aromatycznych pierników. Do Europy docierają wysuszone laski wanilii, z których wydobywa się maleńkie aromatyczne nasionka.

Blok czarny:

Pół kostki masła i pół szklanki cukru rozpuszczamy w rondelku. Dodajemy

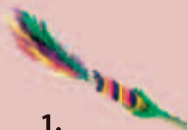
dwie łyżki kakao, 100 ml wody, cukier waniliowy, szczyptę cynamonu lub przyprawy do piernika i 200 g mleka w proszku. Ucieramy na gładką masę. Na koniec dodajemy garść bakalii i pokruszonych herbatników.

Blok biały:

Wykonujemy tak jak blok czarny, ale nie dodajemy kakao. Obie masy układamy na blaszkę, mieszamy kolory i schładzamy. Smacznego!

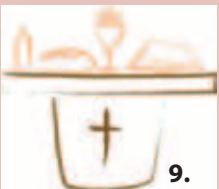

KRZYŻÓWKA

1.

11.

7.

9.

5.

12.

6.

8.

3.

2.

10.

4.

1.

--	--	--	--	--	--

2.

--	--	--	--	--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--	--	--	--	--

4.

--	--	--	--	--

5.

--	--	--	--

6.

--	--	--	--	--	--

7.

--	--	--	--	--	--	--	--

8.

--	--	--	--	--	--	--

9.

--	--	--	--	--	--	--

10.

--	--	--	--	--	--	--	--

11.

--	--	--	--	--	--	--	--	--

12.

--	--	--	--	--	--	--

D

O

Rozwiąż krzyżówkę i uzupełnij zdanie:
40 dni po Zmartwychwstaniu Pan Jezus wstąpił do nieba, to znaczy...
Rozwiązanie krzyżówki (podpisane imieniem i nazwiskiem)
proszę przynieść do katechetów lub do zakrystii do końca kwietnia.
Ogłoszenie wyników konkursu 8 maja br.
po Mszy św. o 11.30.

OGŁOSZENIA DROBNE

PSYCHOLOG-PSYCHOTERAPEUTA

konsultacje, terapia indywidualna dla osób dorosłych, badania psychologiczne przy pomocy testów. Strona internetowa: www.psychoterapeuta-wroclaw.eu
Tel. 691 507 676

MACIERZ ZIEMI CIESZYŃSKIEJ zaprasza osoby zainteresowane historią i kulturą Ziemi Cieszyńskiej. Informacje:
Tel. 71 555 7563, 71 792 2618

FHU „NASZE PODŁOGI” – sprzedaż desek, parkietów, paneli, listew; montaż, cyklowanie; ul. Popowicka 28, pn.-pt. w godz. od 8.30 do 16.30, soboty od 9.00 do 13.00. www.naszepodlogi.pl
Tel. 725 615 008

MARTER – instalacje elektryczne, hydrauliczne, remonty kompleksowe, terakota, glazura.
Tel. 607 633 217

ZŁOTA RĄCZKA – naprawa zamków, baterii, wymiana WC, wanien, kabin; malowanie, tapetowanie, gładzie, glazura; stolarskie naprawy i zabudowy.
Tel. 531 328 647

OKOLICZNOŚCIOWE DEKORACJE kwiatowe z okazji chrztu, komunii, ślubu, wesela. Dekorujemy kościoły, sale, samochody.
Tel. 692 055 864

SPRZĄTANIE I MYCIE OKIEN
Tel. 883 786 373

SPRZĄTANIE mieszkań, mycie okien.
Tel. 697 019 509

PRANIE DYWANÓW, wykładzin, mebli tapicerowanych, mycie okien. Elastyczne godziny.
Tel. 732 826 199

KOMPLEKSOWE sprzątanie i mycie okien.
Tel. 729 676 162

SPRZĄTANIE i mycie okien.
Tel. 889 938 736 (p. Oksana)

JĘZYK ANGIELSKI niedrogo. Przygotowanie do egzaminów gimnazjalnych.
Tel. 663 017 429

NAUCZYCIELKA CHEMII udziela korepetycji indywidualnie lub w grupie 2-4 osób. Przygotowanie do egzaminów gimnazjalnych i maturalnych.
Tel. 515 700 694

KOREPETYCJE Z CHEMII w zakresie gimnazjum i liceum.
Tel. 793 068 657 po godz. 15.00

JĘZYK NIEMIECKI – KOREPETYCJE w zakresie szkoły podstawowej, gimnazjum i średniej.
Tel. 501 657 015

DOMEK (typ holenderski) k/Jarosławca nad Bałtykiem do wynajęcia w sezonie letnim. Zarezerwuj dogodny termin już teraz!
Tel. 602 531 173

PRZYJMĘ NA POKÓJ kobietę niepalącą w zamian za opiekę nad starszą panią. Mieszkanie na Popowicach, blisko kościoła.
Tel. (71) 792 2667

DO WYNAJĘCIA mieszkanie 2 pokoje 34 m², ul. Wejherowska, od 1 kwietnia.
Tel. 692 928 324 (wieczorem)

USŁUGI KRAWIECKIE

Przeróbki, wszywanie zamków, skracanie, zwężanie, inne

poniedziałek-wtorek-czwartek

od godz. 9.00 do 17.00

środa-piątek

od godz. 7.00 do 15.00

Tel. 791 652 094

Pod dużym kościołem koło głównego wejścia od ul. Rysiej

ZAPRASZAMY!

M A T E M A T Y K A SKUTECZNE KOREPETYCJE

ZAKRES LEKCJI:

- szkoła podstawowa
- gimnazjum
- szkoła średnia (liceum, technikum)
- przygotowanie do matury: podstawowej i rozszerzonej

Mam wieloletnie doświadczenie pedagogiczne z uczniem na każdym poziomie wiedzy.

Przygotowuję do egzaminów, klasówek, konkursów, ułatwiam nadrobić zaległości, pomagam w pracach domowych.

KOREPETYCJE U UCZNIA W DOMU
TEL. 668-967-527

USŁUGI FOTOGRAFICZNE MAM-FOTO.PL

- sesje ślubne
- uroczystości rodzinne
- sesje dziecięce

TEL. 603 493 586

SKLEP ZOOLOGICZNY HAU-HAU

UL. JELENIA 28A (koło pizzerii)
PONIEDZIAŁEK-PIĄTEK
godz. 10.00–18.00
SOBOTA godz. 9.00–14.00
TEL. 500 084 376

Karmy mokre i suche, przysmaki, pokarmy, żwirki i podłóża, artykuły higieny, zabawki, transportery i legowiska, smycze i obroże, wszystko, czego Twój przyjaciel pragnie i potrzebuje :)

CODZIENNE PROMOCJE!
SERDECZNIE ZAPRASZAMY!

BIURO TURYSTYCZNO-PIELGRZYMKOWE ALFA-TUR ZAPRASZA:

WILNO-TROKI-SOKÓŁKA

13–17.04.2016 – 770 zł
ZIEMIA ŚWIĘTA z wypoczynkiem nad Morzem Martwym
23.04–03.05.2016 – 1950 zł + 630 USD

IRLANDIA – śladami św. Patryka

01.05–06.05.2016 – 2990 zł

GRECJA – śladami św. Pawła

21–30.05.2016 – 2890 zł

MEDUGORJE – z wypoczynkiem nad Adriatykiem

20–28.05.2016 – 599 zł + 180 euro

WŁOCHY – Jubileusz Chorych i Osób Niepełnosprawnych

09–15.06.2016 – 650 zł + 230 e

MEDUGORJE – 35. rocznica objawień

19–30.06.2016 – 650 zł + 290 euro

20–29.06.2016 – 629 zł + 179 euro

SANTIAGO de COMPOSTELA

Pieszko i autokarem do św. Jakuba,

potwierdzone certyfikatem pielgrzyma

12–28.07.2016 – 999 zł + 650 euro

MEDUGORJE – z wypoczynkiem nad Adriatykiem

06–17.08.2016 – 649 zł + 265 euro

FATIMA-ARS-AVIGNON-BARCELONA-

SARAGOSSA-TOLEDO-LOURDES-

CARACASSONNE-LA SALETTE

12–26.08.2016 – 999 zł + 650 euro

Wrocław, ul. Horbaczewskiego 29b
Tel./fax 71 352 2319; kom. 601 788 190
www.alfa-tur.pl; info@alfa-tur.pl

USŁUGI FOTOGRAFICZNE

Uroczystości rodzinne, imprezy okolicznościowe i firmowe.

Rzetelne wykonanie, warunki można negocjować.

TOMASZ LEWANDOWSKI

TEL. 668 398 903

POGOTOWIE KOMPUTEROWE

- NAPRAWY komputerów i laptopów
- ODZYSKIWANIE utraconych danych
- SPRZEDAŻ KOMPUTERÓW

nowych i używanych z gwarancją

TEL. 888 404 202

STOPKA REDAKCYJNA

ADRES: Parafia pw. NMP Królowej Pokoju, 54–239 Wrocław, ul. Ojców Oblatów 1

E-MAIL: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

OPIEKUN: o. Jerzy Ditrich OMI

ZESPÓŁ: Weronika Gidził, Ewa Kania, Barbara Masłyka, Bożena Sobota, Aleksandra Wolska, Dawid Wolski

FOTOGRAF: Damian Szpalerski, Piotr Janicki

REKLAMY: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

NAKŁAD: 2 000 egz. ■ Cena: gratis ■

Zastrzegamy sobie prawo do skrótów i opracowań redakcyjnych. Nie odpowiadamy za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

MSZE ŚWIĘTE

Msze Święte w niedziele i uroczystości w kościele NMP Królowej Pokoju (duży kościół): 7.00, 8.30, 10.00, 11.30 (z udziałem dzieci), 13.00, 18.00, 21.00 (akademicka).

Msze Święte w niektóre święta zniesione: 6.30 (św. Jerzy), 9.00, 11.00, 16.30, 18.00, 19.30 (pozostałe w dużym kościele).

Msze Święte w dni powszednie w kościele św. Jerzego (mały kościół): 6.30, 9.00, 18.00 oraz Msze pogrzebowe.

SPOWIEDŹ

Okazja do sakramentu pojednania w każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00 w kościele św. Jerzego. Także na początku każdej Mszy Świętej w niedziele i święta oraz w dni powszednie o 9.00 i 18.00. Popołudniowa spowiedź pierwszopiątkowa w dużym kościele, a o 6.30 i 9.00 w kościele św. Jerzego. Spowiadać się można także w indywidualnie umówionym terminie.

CHRZEST

Chrzty w trzecią niedzielę miesiąca podczas Mszy Świętej o godz. 13.00 w kościele św. Jerzego.

Każdy chrzest trzeba zgłosić w biurze parafialnym z kilkudniowym wyprzedzeniem, a w piątek poprzedzający chrzest uczestniczyć w specjalnej konferencji o godz. 19.00 dla rodziców i chrzestnych (sala nr 10).

Uwaga! Chrzty dzieci odbywają się na zasadzie przywileju wynikającego z wiary i świadectwa życia rodziców dziecka. Środowisko wiary jest tu zasadniczym motywem.

BIERZMOWANIE

Sakramentu bierzmowania udziela się w II klasie szkoły średniej. Młodzież, która uczęszcza na katechizację w szkole, może z początkiem września zgłosić się w parafii na indywidualną rozmowę przed rocznym przygotowaniem. Odbywa się ono w małych grupach ewangelizacyjnych.

I KOMUNIA ŚW.

Do I Komunii św. dzieci przystępują w III klasie szkoły podstawowej. Są 2 grupy: rodzinna i tradycyjna.

Rodzice dziecka zgłaszają się we wrześniu na spotkanie indywidualne, na którym poznają szczegóły przygotowania.

Spotkania odbywają się raz w miesiącu: poświęcenie dewocjonaliów (X, XII, II, IV) na Mszy Świętej o 11.30 w dużym kościele.

MAŁŻEŃSTWO

Planowany ślub zgłasza się trzy miesiące przed zawarciem, dołączając dokumenty: aktualne świadectwo chrztu, świadectwo katechizacji ze szkoły średniej, dowód osobisty oraz dokument z Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzający stan wolny.

Nauki przedślubne: od września do czerwca wg ustalonego grafiku (z przerwą w lipcu i sierpniu) w poniedziałek o godz. 19.00; poradnia przedmałżeńska: obowiązkowe spotkania w poniedziałek o umówionej godzinie między 17.00 a 19.00 (sala nr 10).

Rzymskokatolicka parafia NMP Królowej Pokoju
ul. Ojców Oblatów 1
54-239 Wrocław

tel. 071 793 67 71 w. 46 (biuro parafialne)

fax: 071 793 67 71 w. 30

e-mail: krolowa.pokoju@archidiecezja.wroc.pl

NAMASZCZENIE CHORYCH

Sakramentu chorych udzielamy podczas odwiedzin chorych w wyznaczone piątki i soboty miesiąca oraz na indywidualne wezwanie.

Przypominamy, że nie jest to sakrament umierających, lecz właśnie chorych, należy zatem w każdej poważnej chorobie wezwać kapłana z posługą sakramentalną.

Wszyscy chorzy naszej parafii mają możliwość przyjęcia Komunii Świętej w każdą niedzielę dzięki posłudze nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej. Chorych należy zgłaszać w biurze parafialnym.

POGRZEB

W przypadku śmierci nie wzywamy kapłana do zmarłego. Najpierw trzeba załatwić formalności w Urzędzie Stanu Cywilnego i pogrzeb. Do biura parafialnego przychodzimy o dowolnej porze z odpisem aktu zgonu, ustalamy godzinę Mszy Świętej (najczęściej proponujemy godz. 8.30 lub 9.30) i informujemy o miejscu i terminie pogrzebu.

W dniu pogrzebu zabieramy kapłana na cmentarz, gdzie odprawiane są ceremonie pogrzebowe.

NABOŻEŃSTWA

Nabożeństwo powołaniowe w pierwszy czwartek miesiąca przed wieczorną Mszą Świętą w kościele św. Jerzego.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w pierwszy piątek miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w pierwszą sobotę miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w kościele NMP Królowej Pokoju.

Nabożeństwo do Matki Bożej Fatimskiej 13. dnia miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nowenna do św. Antoniego w każdy wtorek na Mszy Świętej o godzinie 9.00

Nabożeństwa różańcowe w październiku: dla dzieci o godz. 16.30 (mały kościół), dla dorosłych po wieczornej Mszy Świętej (duży kościół).

Wypominki z różańcem za zmarłych od 1 listopada, jak długo przynieszone są kartki wypominkowe (zazwyczaj do 16 listopada).

Koronka do Miłosierdzia Bożego w poniedziałki po wieczornej Mszy Świętej oraz codziennie o godz. 15.00 w kościele św. Jerzego.

Wielki Post: Droga Krzyżowa – piątek: dla dzieci o godz. 16.30, dla dorosłych o godz. 17.30; Gorzkie Żale – niedziela o godz. 17.00.

ROZCHNICE

Pierwszą rocznicę urodzin i chrztu św. obchodzimy w naszej parafii w drugą niedzielę miesiąca. Msza Święta i błogosławieństwo rocznych dzieci o godz. 13.00.

Kolejne rocznice małżeństwa obchodzimy w czwartą niedzielę miesiąca. Msza św. w intencji jubilatów o godz. 13.00.

Gdy ktoś obchodzi srebrne lub złote gody, możliwa osobna Msza Święta z uroczystym odnowieniem przysięgi małżeńskiej. Obchody rocznicowe należy wcześniej zgłosić w biurze.

WAŻNE INFORMACJE

Biuro parafialne: poniedziałek–piątek od godz. 16.00 do 17.30

Parafialny Zespół Caritas: czwartek od godz. 17.00 do 18.00

Księgarnia: pn–pt od 13.00 do 18.00, niedziela od 9.30 do 13.00

Konto parafii: Bank PEKAO S.A. I Oddział Wrocław
Nr rachunku 49 1240 1994 1111 0000 2496 8601
Tytuł wpłaty: darowizna na cele kultu religijnego

NOC KONFESJONAŁÓW

WROCŁAW, NOC 23/24 MARCA 2016

PARAFIE UCZESTNICZĄCE W AKCJI:

KATEDRA pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA pl. Katedralny (Ostrów Tumski)
PARAFIA pw. BOŻEGO CIAŁA ul. Bożego Ciała 1 | PARAFIA pw. ŚW. MIKOŁAJA ul. Św. Antoniego 30
PARAFIA pw. ŚW. IGNACEGO LOYOLI ul. W. Stysia 16 | PARAFIA pw. ŚW. KLEMENSA DWORZAKA al. Pracy 26
PARAFIA pw. ŚW. AUGUSTYNA ul. Sudecka 90 (Krzyki) | PARAFIA pw. ŚW. ANTONIEGO al. Jana Kasprowicza 26 (Karlówice)
PARAFIA pw. DUCHA ŚWIĘTEGO ul. Bardzka 2/4 | PARAFIA pw. N.M.P. MATKI POCIESZENIA ul. Wittiga 10 (Dąbie)
PARAFIA pw. ŚW. KAROLA BOROMEUSZA ul. Krucza 58 | PARAFIA pw. ŚW. JANA APOSTOŁA ul. Królewska 30 (Zakrzów)
PARAFIA pw. N.M.P. BOLESNEJ ul. Bałkańska 4 (Różanka) | PARAFIA pw. ŚW. MAKSYMILIANA MARII KOLBEGO ul. Horbaczewskiego 20 (Gądów)

CZAS MIŁOSIERDZIA

Wrocławski Metropolitański
Instytut Liturgiczny
i Muzealny

niedziela

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

Wielki Czwartek – 24 marca 2016

Msza Święta Wieczery Pańskiej o godz. 19.00
Po Mszy Świętej adoracja do godz. 22.00
Spowiedź od godz. 16.00 do 18.00

Wielki Piątek – 25 marca 2016

Droga Krzyżowa o godz. 18.30
Liturgia Męki Pańskiej o godz. 19.00
Adoracja od godz. 8.00 do 19.00
i po zakończeniu Liturgii Męki Pańskiej
– do godz. 24.00
Spowiedź od godz. 8.00 do 18.00

Wielka Sobota – 26 marca 2016

Adoracja przy Grobie Pańskim
od godz. 8.00 do 21.00
Spowiedź od godz. 8.00 do 18.00
Święcenie pokarmów wielkanocnych
od godz. 8.00 do 18.00 o pełnej godzinie

Liturgia Wigilii Paschalnej – 26 marca 2016

Początek Liturgii o godz. 21.00
Na zakończenie Wigilii Paschalnej
procesja rezurekcyjna

